

Curierul ADVENTIST

Sesiunea a 15-a a Adunării
Generale a Uniunii Române

Comitetul local al Uniunii

Curierul ADVENTIST

Publicația oficială a Bisericii
Creștine Adventiste de Ziua
a Șaptea din România

Apare lunar, sub coordonarea
Comitetului Uniunii
Redactor-șef: Gabriel Dincă
Consultanți:
Teodor Huțanu, Emilian Niculescu
Ioan Câmpian-Tătar,
Președinții de Conferințe
Colaboratori speciali:
Lucian Cristescu, George Uba,
Viorel Dima, Cristian Modan,
Marius Muntean, Magyarosi Barna,
Teodora Goran
Director: Paul Csavdari
Tehnoredactare: Liliana Dincă
Copertă: Dragoș Drumaș
Concept grafic: Ovidiu Floria
Corectură: Florica Gheciulescu
Imprimare:
Casa de Editură „Viață și Sănătate”,
Str. Valeriu Braniște nr. 29,
Tel. 323 00 20; 323 48 95;
Fax. 323 00 40

Adresa redacției:
Curierul Adventist,
str. Labirint 116,
Oficiul poștal 20,
cod 74124 – București
E-mail: curierul@adventist.ro
ISSN 1220-6725

3 Editorial special
Timpul alegerilor
Gabriel Dincă

4 Vineri – 18 februarie 2005
Prima zi
Beatrice Lospa

7 Rapoarte
Raportul președintelui
Adrian Bocăneanu

11 Rapoarte
Raportul secretarului
Teodor Huțanu

14 Rapoarte
Raportul trezorerului
Ioan T. Câmpian

18 Sâmbătă – 19 februarie 2005
Mărturii ale harului
Gili Bărbulescu

20 Sabat – Mesaj spiritual
Sfîdînd limitele prin puterea lui Dumnezeu
Gabriel Maurer

24 Duminică – 20 februarie 2005
O biserică ce nu se opește niciodată
Marius Munteanu

27 Diverse
Comitetul Executiv al Uniunii Române

28 Interviu
Biserica își alege conducătorii
Laurențiu Nistor

29 Interviu
Gânduri despre trecut și viitor
Nelu Burcea

Timpul alegerilor

GABRIEL DINCĂ

Istoria poporului Israel este presărată cu multe momente importante, în care poporul a luat anumite hotărâri și a ales drumul pe care să meargă pentru a ajunge în țara făgăduinței. Deși ei trebuiau să aleagă în fiecare zi și în fiecare clipă de cine vor asculta și care vor fi prioritățile lor, ocaziile când poporul și-a ales conducătorii au fost de o importanță majoră pentru viața lor spirituală și pentru realizarea misiunii lor ca popor ales. Un astfel de moment este și această sesiune a Adunării Generale a Uniunii, când delegați din întreaga țară s-au adunat la Institutul Teologic Adventist de la Cernica pentru a cere călăuzire de la Dumnezeu în alegerea noilor conducători și a drumului pe care biserica să-l parcură în următorii ani.

Cu această ocazie, membrii delegați la această adunare au primit și au discutat rapoartele prezentate de membrii

Comitetului Uniunii, care, timp de 5 ani, au lucrat pentru împlinirea misiunii și a mandatului încredințat lor de Dumnezeu și de Biserica Sa. De asemenea, în această Adunarea Generală, au fost votate planurile de acțiune pentru îndeplinirea misiunii bisericii pentru următorii ani și a fost ales noul Comitet al Uniunii care va conduce lucrarea Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

Acest număr al *Curierului Adventist* este dedicat acestui eveniment important. Dorim ca toți membrii bisericii să cunoască ceea ce s-a prezentat cu această ocazie, de aceea am ales să publicăm rapoartele celor trei administratori, predica prezentată în Sabat dimineață, interviuri cu președintele Diviziunii, fr. Ulrich Frikart, cu vechii și noii membri ai Comitetului Uniunii și câte un reportaj pentru fiecare zi a sesiunii.

Adunări Generale ale Uniunii Române

1920 – S-a organizat Uniunea Română – președinte: P. P. Paulini; secretar: St. Demetrescu.

- Cu această ocazie, s-au organizat cele patru Conferințe: Muntenia, Moldova, Transilvania și Banat-Crișana.

- La sfârșitul anului 1920, erau 99 de comunități și grupe, cu un număr total de 2540 de membri; la sfârșitul anului 1921 – 3225 de membri; la sfârșitul anului 1922 – 3795 de membri, iar la sfârșitul anului 1923 – 4543 de membri.

1924 – A doua Adunare Generală, 9-14 septembrie – președinte: P. P. Paulini; secretar: Florea Dumitru.

- Numărul membrilor Bisericii Adventiste din România, în ziua Adunării Generale, era de peste 5000.

1927 – A treia Adunare Generală, 2-5 decembrie, Cluj – comitet de conducere: St. Demetrescu, P. Păunescu, P. H. Hermann; casier: O. Fasnacht; secretar pentru departamente: Florea Dumitru.

- Înainte de a fi prezentată lista slujbașilor, fr. Olson, președintele Uniunii Latine a Adventiștilor de ziua a Șaptea, a prezentat cererea ca Uniunea Română să dea autorizație fr. P. P. Paulini să vină în Franța pentru a ajuta acolo în lucrarea de predicare a Evangheliei.

1932 – A patra Adunare Generală, 25 august, București – președinte: P. P. Paulini; secretar-casier: A. Văcăreanu.

1936 – A cincea Adunare Generală – președinte: Florea Dumitru; secretar: Gheorghe Stănică.

1951 – A șasea Adunare Generală – În *Curierul Adventist* din ianuarie 1956, se spune: „Este adevărat

că și în 1951 a avut loc o astfel de Adunare Generală Electivă a Uniunii de Conferințe, însă, datorită împrejurărilor de atunci și a faptului că de 15 ani nu mai avusese loc o astfel de Adunare Generală Electivă a Uniunii, în funcții au rămas aproape aceiași slujbași cu unele mici schimbări”.

1955 – A șaptea Adunare Generală, 3 iulie – președinte: Ștefan Năilescu; secretar: Dumitru Bădescu.

- 1958 – La începutul lunii septembrie, a avut loc o reorganizare a Comitetului Uniunii de Conferințe a bisericii noastre. Noua formație provizorie a Comitetului Uniunii de Conferințe se prezintă în felul următor: Fr. Pavel Crișan, Ioan Tachici, Ioan Dănețiu.

- 1965 – Președinte este numit fr. Tachici.

1967 – A opta Adunare Generală – președinte: Ioan Tachici, secretar: Dumitru Popa.

1975 – A noua Adunare Generală – președinte: Dumitru Popa, secretar: Marin Pârvan.

1980 – A zecea Adunare Generală – președinte: Dumitru Popa, secretar: Nicolae Popescu.

1985 – A unsprezecea Adunare Generală – președinte: Dumitru Popa, secretar: Nelu Dumitrescu.

1990 – A douăsprezecea Adunare Generală – președinte: Nelu Dumitrescu; secretar: Adrian Bocăneanu.

1995 – A treisprezecea Adunare Generală – președinte: Adrian Bocăneanu; secretar: Aron Moldovan.

2000 – A paisprezecea Adunare Generală – președinte: Adrian Bocăneanu; secretar: Teodor Huțanu.

2005 – A cincisprezecea Adunare Generală – președinte: Teodor Huțanu; secretar: Emilian Niculescu.

A XV-a Adunare Generală Electivă a Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România

Cernica
8-20 februarie 2005

Prima zi

BEATRICE LOSPA

O dată la cinci ani, credincioșii adventiști de ziua a șaptea din România, și de altfel din întreaga lume, își aleg liderii religioși care să-i conducă pentru următoarea etapă. În țara noastră, 252 de delegați și 174 de invitați s-au aflat, în perioada 18-20 februarie, la Institutul Teologic Adventist de la Cernica pentru a participa la lucrările Adunării Generale a Uniunii de Conferințe.

Aflată la cea de a XV-a sesiune, Adunarea Generală a fost deschisă oficial vineri, 18 februarie, ora 11, prin cuvântul președintelui Uniunii Române, Adrian Bocăneanu, care a făcut apel la spiritul sub care trebuie să se desfășoare acest eveniment. „Chiar dacă vom asculta și vom dezbate rapoarte administrative și financiare, chiar dacă vom examina documente legale și va trebui să luăm hotărâri cu privire la cei care vor purta răspunderi în conducere, în viitor, o facem dintr-o perspectivă diferită. Nu vom acuza pe nimeni, ci ne vom îndrepta mai degrabă către noi înșine, ascultând de îndemnul Scripturii care spune: „Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși”. Nu ne vom confrunta unii cu alții, ci mai degrabă fiecare dintre noi ne vom confrunta cu chemarea lui Isus Hristos la consacrare personală, la slujire fără rezerve, ca să dăm tot ce se poate mai mult, cerând cât se poate mai puțin. Dorim, mai presus de toate, într-o lume care nu mai este credincioasă crezului său, să fim credincioși crezului nostru exprimat în cuvântul creștin-adventist: creștin care pune în centrul vieții sale pe Hristos Mântuitorul; adventist – care privește cu speranță și care se pregătește în modul cel mai serios, pentru o întâlnire apropiată cu Mântuitorul care revine.”

Mesajele personalităților politice

După cuvântul de deschidere al președintelui Adrian Bocăneanu, au urmat mesajele personalităților politice și ale reprezentanților altor biserici, prezenți cu această ocazie. De asemenea, de la Diviziunea Euro-Africa s-au aflat, pe parcursul celor 3 zile, Ulrich Frikart, președintele Diviziunii Euro-Africa, trezorerul Peter Kunze și secretarul Gabriel Maurer.

Teodor Meleșcanu, vicepreședintele Senatului României, prezent la acest eveniment al bisericii noastre, a ținut să precizeze că respectul pentru morala creștină și pentru legile lui Dumnezeu trebuie să constituie elementele esențiale și definitorii ale oricărui cetățean român: „Eu știu foarte bine și sper că și dumneavoastră sunteți convingeți de acest adevăr, că prosperitatea unei țări este bazată numai pe două elemente: pe capital și pe muncă. Suntem conștienți de un singur lucru, că în sine capitalul nu înseamnă mare lucru, dacă nu există oameni care pot să-l fructifice. Uneori și munca pe care noi o facem, cu mai mult sau mai puțin talent, nu poate fi valorificată dacă nu se bazează pe un capital suficient. Dacă acestea două sunt elementele fundamentale ale prosperității unei națiuni, cred că mă înțelegeți și de ce acordăm atât de multă importanță acestui element de prosperitate a României pe care o reprezintă oamenii. Respectul pentru morala creștină și pentru legile lui Dumnezeu sunt, din punctul nostru de vedere, un element esențial, care definește un cetățean al României, indiferent de biserica unde se roagă. Fiți convingeți deci că,

dincolo de religia pe care o împărtășiți, de biserica la care vă rugați, aveți în foarte mulți dintre noi prieteni adevărați. Dorim să vă avem tovarăși de drum într-o Românie mai bună, mai credincioasă, într-o Românie în care valorile morale să fie puse la locul lor.”

Mesajul președintelui Camerei Deputaților, Adrian Năstase, citit de consilierul său, Laurențiu Tănase, a impresionat auditoriul prin cunoștințele pe care acesta le deține despre credincioșii adventiști și despre instituțiile bisericii: „Biserica AZȘ este cunoscută atât prin conservatorismul ei doctrinar, credincioșii adventiști respectând cu multă strictețe o serie de precepte religioase specifice, dar în același timp și prin atitudinea ei socială destul de progresistă. Recunoscută pe plan internațional pentru implicarea și ajutorul acordat în lucrarea umanitară pentru refacere după cataclisme și prin programele de dezvoltare, prin contribuția pe care o are la promovarea și apărarea drepturilor omului, precum și prin medicina de vârf, care se practică în multe din clinicele sale, Biserica Adventistă și-a câștigat reputația, inclusiv în țara noastră, prin stilul de viață sănătos pe care îl promovează și prin corectitudinea morală și socială de care dau dovadă credincioșii săi. Trebuie subliniat și rolul activ și discret în dez-

baterea problemelor societății românești contemporane, puterea acordată hotărârilor din administrația statului pentru rezolvarea multor neînțelegeri și, uneori, a unor dispute interconfesionale, printr-o abordare nepartizană și principală a realităților de zi cu zi. Toate aceste aspecte prezentate, dar și multe altele care caracterizează principiile Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România, mă îndreptătesc să cred că vom avea și pe viitor aceleași premise pentru dezvoltarea unui dialog și a unei colaborări responsabile între instituțiile statului și biserica dumneavoastră, ca și până acum.”

Adrian Lemeni, secretarul de stat pentru culte, prezent la deschiderea lucrărilor Adunării Generale a Uniunii Române, a exprimat în mod oficial poziția Guvernului României și a instituției pe care o conduce: „Vreau să vă mulțumesc pentru invitația pe care mi-ați făcut-o și căreia i-am dat curs cu o deosebită bucurie și cu speranța într-o colaborare concretă cu instituția pe care o conduc, Secretariatul de Stat pentru Culte, și de fapt cu întregul guvern și cu autoritățile statului. Este foarte important să știți că, în deplin respect față de principiile autonomiei cultelor, autoritățile statului își manifestă întregul sprijin față de viața tuturor cultelor recunoscute în România.”

Mesajele reprezentanților altor biserici din România

Mircea Cioată, președintele Bisericii Creștine după Evanghelie, a adus în atenția celor prezenți suferințele îndurate în trecut de credincioși, dar și libertatea de care ne bucurăm astăzi: „Aș vrea să transmit frățietății câteva gânduri foarte scurte, și anume să nu uităm niciodată că dumneavoastră împreună cu noi, neoprotestanții, am suferit. Iar dumneavoastră ați suferit chiar foarte mult. Să nu uităm că astăzi trăim în libertate, ne putem aduna, avem literatură și tipărim literatură creștină. De asemenea, să nu uităm să-I mulțumim în fiecare clipă lui Dumnezeu, pentru că aceasta este lucrarea Lui, intervenția Lui în această societate.”

Din partea Bisericii Greco-Catolice, **Vicarul General, părintele Cristian Sabău**, a accentuat, pe de o parte, mesajul pe care ar trebui să-l transmitem celor necredincioși, iar pe de altă parte, a încercat să atragă atenția asupra calității vieții pe care fiecare dintre noi ar trebui s-o avem: „La acest moment de bilanț, suntem datori cu toții să ne gândim care este mesajul pe care vrem să-l transmitem celor care încă nu-L cunosc pe Dumnezeu, celor care au abandonat, dintr-un motiv sau altul, calea cea dreaptă. Aceasta este misiunea no-

*Personalități
politice și
reprezentanții
altor
biserici,
prezenți
cu această
ocazie*

Române, s-a confesat: „În tinerețea mea, când eram student, la 20 de metri de locul unde locuim era o adunare adventistă, și anume cea din Popa Tatu. Acolo mergeam sâmbăta și dumi-

Dacă n-ar fi Dumnezeu, pentru ce ne-am aduna astăzi, aici? Dragii mei, vă doresc în continuare ca Dumnezeu să fie cu dumneavoastră, în centrul bisericii creștine din România. Dumnezeu să vă înmulțească de mii de ori!”

Trompetele anunță raportul Conferinței Moldova

stră, să-i anunțăm că Domnul îi vrea viu, îi așteaptă cu dragoste, și în același timp să reflectăm asupra vieții noastre, dacă într-adevăr reușim zi de zi să rămânem pe calea cea dreaptă, pe calea cea bună.”

Mulțumind pentru prilejul de a cunoaște mai bine Biserica Adventista de Ziua a Șaptea, atât **secretarul eparhial, părintele Radu, din partea Bisericii Armene**, precum și **pastorul Zsolt Bella, de la Biserica Reformată**, le-au dorit credincioșilor adventiști să fie martori ai iubirii lui Isus Hristos și să slujească în mod autentic Evanghelia.

Diaconul Ioan Caraza, profesor de patristică la Facultatea de Teologie Ortodoxă, însoțit de un grup important de la Societatea Biblică Interconfesională, a ținut să recunoască aportul Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea la dezvoltarea acestei societăți: „Avem la rangul de trezorer pe fratele Viorel Dima, avem în comitetul de traducători pe domnul profesor Lăiu, avem printre manageri pe pastorul Viorel Pătrână. Ne bucurăm deosebit de mult, nu numai de prezența lor, ci și de munca lor și de faptul că avem de învățat de la ei, în activitatea pe care o desfășurăm. Noi sperăm ca biserica dumneavoastră să fie în continuare alături de noi, în activitatea Societății Biblice Interconfesionale din România.

Vasile Roske, redactorul-șef al publicației oficiale a Bisericii Penticostale, vădit impresionat de atmosfera Adunării Generale a Uniunii

Secretarul de stat pentru culte, Adrian Lemeni

nica și ascultam predici ale unor înaintași ai dumneavoastră, pe care mulți nu-i cunoașteți decât poate din auzite, din cărți sau din articole mai vechi. Am avut ocazia să-l ascult pe Paulini, pe Demetrescu și pe alții, ca să mă inspir pentru predicile mele. Din multe întâmplări, din pildele pe care le-am auzit acolo, pentru că se spuneau multe întâmplări adevărate, au ieșit niște poezii care sunt recitate în bisericile noastre.”

Victor Lotca, președintele Uniunii Adventiste din Republica Moldova, a încheiat seria mesajelor primite din partea invitaților speciali ai sesiunii a XV-a, a Adunării Generale a Uniunii Romane. „Acum cinci ani, Dumnezeu a chemat conducerea bisericii din Uniunea română să meargă. Și cei ce făceau parte din conducere au mers. Dacă n-ar fi fost Dumnezeu în centru, la ce ar fi folosit?

Vicepreședintele Senatului României Teodor Meleșcanu

Prezentarea rapoartelor

După o pauză de două ore, în care delegații au avut timp să servească masa și să schimbe opinii între ei, la ora 15:00 a început prima ședință administrativă. Aprobarea agendei de lucru și stabilirea lunii iulie 2009, ca dată a următoarei Adunări Generale, au fost primele decizii, probabil și cele mai simple, care au necesitat un vot. Mai departe, au urmat rapoartele celor trei administratori: președintele Adrian Bocăneanu, secretarul Teodor Hușanu și trezorerul Ioan Câmpian-Tătar, după care delegații au avut posibilitatea de a adresa

întrebări și, prin vot, au putut să-și exprime poziția față de ceea ce a fost prezentat. La ora 17:46, în acordurile imnurilor creștine, intonate de formațiile invitate cu această ocazie, dar și de cei prezenți, s-a deschis Sabatul și, o dată cu el, s-au înălțat către Dumnezeu rugăciuni de mulțumire, de mijlocire și de călăuzire. Mesajul spiritual al serii a fost susținut de fratele Ulrich Frikart, președintele Diviziunii Euro-Africa.

Ultima parte a zilei de vineri, 18 februarie, a aparținut Conferințelor Banat și Moldova, precum și celor două instituții: Asociația „Conștiință și Libertate” și Institutul Teologic Adventist. Rapoartele prezentate au încercat să evidențieze în mod obiectiv neajunsurile, dar și succesele lucrării, problemele, dar și puterea lui Dumnezeu de a le rezolva. După o zi încărcată, la ora 22:00, rugăciunea de închidere a fost un elogiu adus lui Dumnezeu a cărui prezență a putut fi simțită pe tot parcursul zilei de către participanții la cea de-a XV-a sesiune a Adunării Generale a Uniunii Române.

Beatrice Lospa, Directorul Institutului de Studii Biblice „Sola Scriptura”

RAPORTUL PREȘEDINTELUI

ADRIAN BOCĂNEANU

Peste câteva ore, soarele va coborî sub linia orizontului și va marca începutul Sabatului – timp prielnic pentru odihnă, recunoștință, iertare, părtășie, mărturie și servire din iubire. Deja zecile de mii de credincioși adventiști ai acestei țări încetinesc ritmul și își pregătesc sufletul ca să intre, liniștit, în acest liman de timp. Se simte osteneala sănătoasă a muncii de peste săptămână. Sufletul se umple de o căldură dulce, înconfundabilă. Este așteptată întâlnirea cu Domnul.

În același timp, aici, la Cernica, în acest port bine adăpostit de furtuni, domolim și noi motoarele după cinci ani de marș, ca să trăim trei zile sabatice – să ne bucurăm de darurile lui Dumnezeu și de osteneala mâinilor noastre, să privim în urmă cu mulțumire și să vedem încotro ne conduce Providența.

Pregătirea acestui raport mi-a readus în suflet emoții contradictorii, bucurii și amărăciuni. M-am hotărât însă să dau întâietate bucuriei și recunoștinței. Cred că sunt dator față de Dumnezeu să fac așa, pentru că El nu a rămas dator față de biserica Sa pe care o iubește. „Da, Domnul a făcut lucruri mari pentru noi, și de aceea suntem plini de bucurie” (Ps. 126,3). Sunt dator și față de dumneavoastră, colegii mei, și față de credincioșii pe care îi reprezentați. „Credința voastră în Hristos și ... dragostea pe care o aveți față de toți sfinții, din pricina nădejzii care vă așteaptă în ceruri ... dă roade și merge crescând” (Col.1,4-6). Sunt dator și față de frații noștri de la Diviziune și de la Conferința Generală, care ne-au arătat foarte multă încredere și simpatie, ne-au sprijinit peste așteptări, s-au bucurat foarte mult pentru toate reușitele noastre. Nu în ultimul rând, la fel ca și dumneavoastră, sunt dator familiei mele. Ei trebuie să știe că a meritat.

Să privim, deci, la ce a făcut Dumnezeu în acești ani. Să Îi mulțumim cu umilință. „Să mergem înaintea Lui cu laude, să facem să răsună cântece în cinstea Lui!” (Ps. 95,2).

Aș vrea să încep cu câteva lucruri remarcabile. Astăzi, acestea fac parte din limbajul nostru cotidian, și le luăm ca pe ceva de la sine înțeles, dar cu cinci ani în urmă, ele, pur și simplu, nu existau. Vă rog să încercați să vă imaginați, dacă se poate, cum ar fi viața noastră și această biserică fără ...

- Școlile biblice de vacanță
- „Galileanul” și „Vremea împăcării”
- Resursele pentru pastori pe CD
- Institutul de la Brașov-Stupini, complet refăcut, centru vital al educației pentru misiune
- Două vizite ale președintelui Conferinței Generale (în 2000 și 2003)
- „Cincizecimea pentru mine” și săptămânile anuale de consacrare pentru misiune
- TinSerV
- Școlile primare de la București, Tg. Mureș, Craiova și Câmpenița
- Pliantele „Există speranță” ale programului „Semănat un miliard”
- Noul program complet pentru tinerii adulți
- Institutul de studii biblice prin corespondență „Sola Scriptura”
- Programele regulate de educație pentru sănătate în școli, organizate de ASEF
- Conferințele misionare ale Diasporei
- Impact 2003 și monumentul victimelor fumatului, în Parcul Tineretului
- Radio Vocea Speranței la Cluj, acum în Suceava și Câmpulung, și extinderea celorlalte stații
- Clădirile noi de la Institutul de la Cernica
- Buletinul săptămânal InfoAZS
- Participarea regulată la șantierul arheologic de la Hațor, Israel
- Cursurile realizate de Institutul Internațional pentru Slujirea Creștină
- Sediul Uniunii
- Programul de master în Teologie, oferit de Universitatea Andrews la Cernica
- Colectele ADRA pentru Irak și Asia de sud-est
- Sabatele speciale pentru Libertatea religioasă
- Programul „Un nou început” și aparatele DVD (aproape 800)
- Cum ar fi, dacă am fi rămas în urmă cu cele 20 de biserici înființate și peste 200 de biserici construite și inaugurate?

● Când am mai fi reînnotat tradiția glorioasă a misiunii externe, dacă studenții, laicii și pastorii nu ar fi pornit acum pe urmele lui Constantin Tolici și Ilie Curmătureanu în Madagascar și în Camerun, ca și în Republica Dominicană, Venezuela, Tanzania, Spania, Moldova, Ucraina, Bulgaria, Serbia, Irlanda, Israel etc.?

● Cum ar fi să nu fi avut cei doi ani și jumătate de transmisii zilnice la televiziuni importante, urmate de întâlnirile fraților Mark Finley și Clifford Goldstein cu telespectatorii?

● Credeți că uitarea va mai putea să acopere vreodată proiectul „Inimi mai bune – București 2005”?

● Am mai avea tot atâta speranță pentru viitor, fără aceste sute de copii și tineri ai noștri – băieți și fete – care predică în biserici mici și mari?

● Ar mai fi atâta sănătate în orașele noastre fără zecile de expoziții și cluburi de sănătate, și așa soare vindecător pe litoral fără zecile de standuri de sănătate de la Editură și ASEF?

● Am mai avea atâta curaj pentru finanțarea unor mari proiecte educaționale și de sănătate, dacă membrii SCOAR nu ar fi atât de generoși și de consacrați?

● Ce contur ar avea fotografia noastră de familie, dacă ar lipsi 13.000 de frați și de surori – ceibotezați în ultimii cinci ani?

● Cât din toate acestea s-ar fi putut realiza fără cele cca. 1.200 de miliarde de lei, depuse la vistieria bisericii în acești ultimi cinci ani?

● Dar cine ar putea să numere și să cântărească miile de vizite la închisori, milioanele de discuții misionare, miliardele de rugăciuni de mijlocire, bilioanele de biți de influență sfântă, transmise celor care așteaptă să descopere un Dumnezeu al iubirii ...

Ca și în vremurile de demult, putem spune: „Mari sunt lucrările Domnului, cercetate de toți cei ce le iubesc. El a lăsat o aducere aminte a minunilor Lui.” (Ps. 111,2,4).

Într-un reportaj de șase pagini, apărut pe data de 10 februarie a.c., în *Adventist Review*, redactorul-șef William Johnsson a remarcat chiar unele dintre aceste trăsături distinctive: vitalitatea bisericii în mediul rural, folosirea amplă a mijloacelor de comunicare în masă, relațiile misionare cu Diaspora, creativitatea și angajamentul tinerilor în misiune și servire socială, impactul școlilor biblice de vacanță, consecvența cu care au fost cultivate relațiile cu autoritățile și cu societatea în general.

Pe ce se așază toate acestea? Desigur, ele nu sunt întâmplătoare, ci se bazează pe maturizarea credincioșilor și a pastorilor, pe trecerea de la izolare la interacțiune cu societatea și pe înlocuirea mentalității de supraviețuire cu cea de servire. Cred că acestea reflectă perfecționarea profesională a personalului departamental de la Uniune și de la conferințe. Relațiile sănătoase dintre cei chemați la conducere au permis ca ei înșiși, pastorii și credincioșii să-și unească și să-și valorifice talentele și energiile în cadrul organizației pentru promovarea misiunii asumate.

Dar există și un revers. O umbră îmi coboară asupra sufletului când mă gândesc ce am fi putut să fim astăzi ...

● Dacă am avea încă printre noi pe cei 5.145 de frați care și-au pierdut neprețuitul nume de „membru al bisericii”.

● Dacă am fi fost stăruitori în eforturile de recuperare a acestora, așa încât să fie reconverțiți, reprimiți și mai consacrați decât până atunci.

● Dacă am fi continuat să investim iubire și timp în zecile de mii de vizitatori ai programelor misionare.

● Dacă am fi condus, cu iubire și iscusință, într-un proces de creștere viguroasă, pe fiecare dintre cei intrați în biserică.

● Dacă am fi știut să-i pregătim pe credincioși pentru frământările doctrinale, care i-au îndepărtat pe unii și i-au descumpănit pe alții, care ar putea să cadă la o următoare criză.

● Dacă multe dintre grupele mici nu ar fi obosit prea repede.

● Dacă amvoanele noastre ar fi clocotit de iubirea, speranța și energia unei manifestări abundente a Spiritului lui Dumnezeu.

● Dacă am fi avut mult așteptata carte de imnuri, care să fi însuflețit închinarea în biserici și în familii.

● Dacă am fi pregătit și protejat familiile, ca să nu se descurajeze în încercări și să nu abandoneze lupta cea bună a iubirii.

● Dacă am fi iubit și pus la lucru pe copiii, pe adolescenții și pe tinerii noștri, ca să știe că nu există alt loc mai bun pe lume ca Biserica Adventistă.

● Dacă am fi cultivat o comunicare mai eficientă cu pastorii și bisericile, așa încât aceștia să valorifice cu convingere resursele oferite – cărți și periodice, programe de radio și televiziune etc. – iar acestea să reflecte nevoile lor reale.

● Dacă am fi trăit cele 250 de Sabate ca Domnul – „care umbla din loc în loc, făcea bine și vindeca pe toți cei ce erau apăsați de Diavolul; căci Dumnezeu era cu El” (Fapte 10,38).

● Dacă am fi fost ocupați să „facem dreptate” (Mica 6,8), în loc să ne mulțumim să avem dreptate.

Adventist Review, februarie 2005

Instantaneu din timpul prezentării rapoartelor

Procesul sinergic despre care am vorbit mai înainte ar fi trebuit să fie urmărit cu mai multă energie, așa încât nimeni să nu fie demoralizat, nimeni să nu se simtă neînțeles, nesuținut, izolat, desincronizat.

„Biserica nu există pentru nimic altceva decât pentru a atrage oameni la Hristos, pentru a-i face niște mici Hristoși. Dacă ea nu o face, toate catedralele, toți clericii, toate misiunile, toate predicile și chiar Biblia însăși sunt o pierdere de vreme.” (C. S. Lewis, *Creștinismul redus la esență*, p. 138)

Cu fața spre viitor

Pe baza hotărârilor adoptate de ultima Adunare Generală, Comitetul Executiv al Uniunii a stabilit, în anul 2000, patru domenii prioritare: creșterea bisericii, consolidarea noilor membri, înnoirea și îmbogățirea închinării și creșterea influenței publice a bisericii. Mulțumesc colegilor mei pentru pașii înainte făcuți în aceste domenii. Consider că, pornind de la cele realizate în ultimii cinci ani, ele își păstrează importanța și pe viitor. Pentru un progres sănătos și durabil, este nevoie de un accent special asupra următoarelor aspecte:

1. Dezvoltarea bisericii locale

În ultimii ani, s-au făcut eforturi foarte mari pentru dezvoltarea instituțională, astfel că biserica deține acum o infrastructură remarcabilă, iar resursele umane sunt în continuă perfecționare. Dar instituțiile Uniunii își împlinesc misiunea doar în interacțiunea cu bisericile locale sănătoase și receptive. Articolele remarcabile, din frumoasele noastre reviste, nu înseamnă nimic, dacă ideile promovate nu sunt niciodată aplicate. Emisiunile valoroase de radio și televiziune sunt nevalorificate, dacă credincioșii nu le prezintă cu entuziasm prietenilor și colegilor lor. Viața bisericii locale trebuie urgent ridicată la un nivel de calitate, care să facă din ea centrul de misiune.

Sunt multe biserici locale prea mici și prea anemice, ca să aibă un impact serios. În numeroase orașe importante, bisericile au un aer de resemnare și trăiesc un complex de vinovăție și neputință. Aici este nevoie de o viziune înaltă și de schimbări hotărâte, chiar dureroase.

Gradul de complexitate al vieții bisericii și ritmul rapid în care apar materiale, programe și activități noi

impun crearea unui cadru în care conducătorii, pastorii și membrii să poată să se asculte, să comunice, să transmită informații și, mai mult decât atât, un spirit, o viziune, un angajament. Pentru aceasta, Comitetul Uniunii a transmis conferințelor o recomandare pentru organizarea de tabere de reînviore spirituală.

2. Aplicarea curajoasă și onestă a Evangheliei

Viața, în schimbare rapidă, îi conduce pe mulți dintre credincioși în situații noi, pentru care nu avem experiență. „Se cere mai mult har, o disciplinare mai severă a caracterului, ca să lucrezi pentru Dumnezeu în poziția de mecanic, comerciant, avocat sau fermier, adoptând preceptele creștine în cele mai elementare îndatoriri ale vieții, decât atunci când lucrezi ca misionar. ... Este nevoie de tărie spirituală pentru a aduce religia în atelier sau în biroul de afaceri, sfîșind amănuntele vieții de fiecare zi și încheind fiecare tranzacție în acord cu standardul lui Dumnezeu. Dar aceasta este ceea ce Domnul cere de la noi.” (Ellen White, *Solii pentru tineret*, p. 192).

Chiar activitatea de conducere bisericească și instituțională ne pune

Standurile de sănătate ale Editurii pe litoral

Centrul de educație pentru misiune Stupini, Brașov

Școli biblice de vacanță desfășurate în toată țara

Extinderea stațiilor Radio Vocea Speranței

tot mai mult în contact cu mediul secular, solicitând la maximum gândirea, credința și caracterul. Întâmpinăm provocări noi și trebuie să răspundem corect și prompt la oportunități excepționale, care nu sunt lipsite de risc. Biserica are dreptul să știe că deciziile conducătorilor sunt luate în temere de Dumnezeu. Conducătorii sunt încurajați să ia decizii curajoase atunci când contează pe încrederea și solidaritatea bisericii.

Apropierea vertiginoasă a momentului integrării oficiale în Uniunea Europeană va însemna o activitate legislativă foarte intensă în țara noastră, cu ocazii unice de promovare a valorilor care ne-au fost încredințate de Dumnezeu și de salvagardare a libertății religioase. De asemenea, chestiunea emigrației pentru muncă se va pune în termeni diferiți, și biserica trebuie să fie pregătită.

3. Simțul timpului

Acești cinci ani au fost marcați de evenimente de un dramatism ieșit din comun, de la atacurile teroriste din 11 septembrie la războiul din Irak, de la inundațiile și tornadele din țara noastră la tragedia din Asia de sud-est. La un nivel mai apropiat de viața noastră, mereu auzim de prieteni care pier prematur, prin boli și accidente, și aflăm de familii dragi nouă care se destramă. Domnul ne invită, ne somează să ne dăm seama că trăim timpuri profetice și că revenirea Sa este aproape.

Răspunsul nostru este însă prea anemic. Răspundem cu vehemență la situații de foarte mică însemnătate, dar suntem pasivi când suntem confrunțați cu realitatea supremă a zilelor noastre. Isus ar putea să vină în orice moment; singurul lucru care Îl reține este dorința Tatălui să Își arate harul unei lumi care piere. Un profesor ne-adventist, care ne apreciază, spune: „Denominațiunea voastră a fost adusă la existență, ca să fie o mărturie vie că Isus vine curând. Este așa de ușor că pierdem din vedere temeiul speranței noastre. Dar fiecare ceas și fiecare zi pot fi înviorate și energizate de înțelegerea că ceea ce te așteaptă nu este scrâșnetul frânelor unei mașini care te lasă întins pe asfalt și nici cuvintele sumbre ale medicului care te roagă să te așezi, pentru că trebuie să-ți comunice rezultatele biopsiei. Ceea ce așteptăm este trâmbița îngerului. Aceasta este o mare speranță, pentru că te face să trăiești în iminența veșniciei. Aceasta te face să spui: Azi voi lua acele hotărâri pe care le-aș lua, dacă în această seară aș sta față în față cu Isus. Prin harul lui Dumnezeu, voi face numai acele lucruri pe care doresc ca El să mă găsească făcându-le și de care să fiu mândru.

Aceasta duce la o viață de sfințenie, o viață de consacrare, o viață de sacrificiu. Asemenea oameni trăiesc o viață care depășește obșnuitul.” (Carl George, *Empty Pews. Empty Streets*, p.39)

Iată-ne, deci, la startul unei sesiuni încărcate de răspunderi serioase. Le vom duce cu bine la capăt, și biserica va fi inspirată și energizată pentru următorii patru ani, dacă vom lua aminte la un sfat simplu. Fr. Don Schneider, președintele Diviziunii Nord-Americane, povestește: „Pe când eram președinte de Uniune, m-au vizitat părinții. Într-o duminică dimineața, am plecat la consiliul director al Universității Andrews, peste stradă de Uniune. Mama mi-a spus: Nu te duce acolo să te plângi de ceva; du-te să faci ceva pentru Dumnezeu.”

Este destul de simplu, nu-i așa? Să ne consacram, fiecare dintre noi, și să ne spunem: N-am venit să mă plâng, am venit să fac ceva pentru Dumnezeu. Să facem ceva care să facă bine bisericii, să dea speranță lumii și să îi facă pe îngeri să cânte.

RAPORTUL SECRETARULUI

TEODOR HUȚANU

Uniunea română în cadrul Bisericii mondiale
În urma reorganizării teritoriului ei, la finele anului 2003, Diviziunea Euro-Africa număra 170.264 de membri, iar Uniunea română, cu cei 72.345 de membri la aceeași dată, reprezintă țara cu cea mai mare pondere numerică – 41,6% din cadrul Diviziunii. În familia adventistă mondială (13.406.554 de membri, în ianuarie 2004), reprezentăm 0,53%.

Cronometrul creșterii

Din statisticile Conferinței Generale¹, aflăm că anul trecut s-a raportat, pentru a doua oară în istoria noastră, un număr de peste 1 milion de botezuri pe durata a patru trimestre consecutive (trimestrele 3 și 4 din 2003, urmate de trimestrele 1 și 2 din 2004). Cei 1.006.492 de noi membri intrați în biserică prin botez și mărturisire de credință, în această perioadă, stabilesc recordul de 1 botez la 31 de secunde.

Provocarea acestei știri a dus la cronometrarea botezurilor noastre, în raport cu aceeași unitate de timp – secunda.

Tabelul 1

Anul	Bis. locale	Membri start an	Botezuri	Vot	ST intrări	ST ieșiri	Decese	Excl.	Membri final an
2000	1066	73529	2797	125	1659	2292	1378	1267	73023
2001	1066	73023	2617	166	1681	2474	1082	1130	72791
2002	1076	72791	2892	165	1298	2488	1282	1006	72345
2003	1084	72345	1749	109	1030	2347	1032	855	70960
2004	1083	70960	2302	116	1183	1879	1017	887	70642

Care este rubrica statistică la care am putea interveni eficient? Este la „intrări” sau la „ieșiri”? Probabil, ambele ne solicită fruntea și mâna. În ultimă instanță, nu este vorba de cifre. Integritatea statisticii poate fi neglijabilă, comparativ cu inevitabila dare de seamă, cerută de Domnul secerișului. Consumarea secundelor noastre cere o redirectionare radicală. 12.100 secunde pot reprezenta bani, informații, distracții, relații, carieră, însă doar 7 suflute câștigate în acest răstimp de un popor de 70.000 de credincioși ridică o dilemă pe care nu o putem evita.

Rezultatul repartizării celor 157.766.400 de secunde ale ultimilor cinci ani, la cele 12.357 de botezuri ale aceiași perioade, este de 12.767 secunde pentru 1 botez (sau 3 ore și 32 minute pentru 1 botez). Unind în același număr pe cei botezați și pe cei primiți prin mărturisire de credință ($12.357 + 681 = 13038$), obținem un timp sensibil îmbunătățit: 12.100 secunde pentru fiecare nou membru.

Nu este o fantezie statistică a analiza eficiența strategiei noastre misionare, raportată la unitatea de bază a măsurării timpului (vezi Ps. 90,12). Fiecare zi a ultimilor cinci ani exprimă tumultul dramatic al frontului Marii Lupte, derulate în spațiul geografic și spiritual al Uniunii noastre. În fiecare zi (vezi Tabelul 1), 7 noi suflute intră în staul prin botez și mărturisire de credință. Adăugând și membrii veniți prin transfer, obținem 11 noi membri pentru o singură zi. În aceeași zi însă, 3 membri își pierd această calitate, alte trei suflute trec la odihnă, iar alte 6 pleacă prin transfer, fără a calcula pe cei a căror plecare rămâne neînregistrată. În aceeași zi, adăugăm 11 și scădem 12: care este motivul?

Diaspora adventistă a Uniunii române

Peste 15.000 de adventiști din România locuiesc în prezent în străinătate. Chiar dacă America de Nord rămâne în continuare o destinație atractivă, Spania înscrie ultimile recorduri ale afluxului de români adventiști. Este un motiv de mulțumire faptul că adventiștii noștri rămân atașați crezului și misiunii Bisericii Rămășiței, indiferent de meridianul pe care se află. Pentru o statistică descrescătoare, este o mângâiere vestea că uniunile primitoare de români cresc semnificativ. Exemplul Uniunii spaniole este elocvent în acest sens (vezi Tabelul 2).

Începând cu un plus aproximativ de 100 de membri pe an, după 13 ani, adaosul tinde să fie de 1.000 de membri pe an. Evident, această constatare nu ascunde regrete și nici nu poate reprezenta un răspuns deplin la derapajul statisticii noastre. Prezența românilor în afara granițelor țării se înscrie în cadrul altui raport provocator:

Raportul populație/membru adventist

O singură privire asupra Tabelului 3 ne rescrie circumferința misiunii noastre, care depășește limitele structurilor denominaționale: biserică, grupe, membri, district. Fiecare adventist din Uniunea română este martor pentru 317 persoane (media pe Uniune)³, iar districtul unui pastor are în medie 65.306 suflete. Este posibil ca această perspectivă cunoscută, dar care așteaptă încă să fie pe deplin recunoscută, să provoace o rearanjare a priorităților noastre strategice, atât la nivel denominațional, cât și personal.

Evaluarea impactului emigrării asupra potențialului misiunii noastre necesită un cadru mai amplu, trasat de coordonatele lucrării mondiale. Raportul de 317 nemembri pentru 1 membru este mai bun decât media mondială de 468 nemembri pentru 1 membru. Istoric vorbind, acest raport continuă să fie diminuat, la nivel mondial (vezi Tabelul 4).

Pentru Diviziunea noastră, acest raport este foarte ridicat: 3.341 nemembri pentru 1 adventist. Uniunea română este mai aproape la acest capitol de Diviziunea America de Nord, care are 326 nemembri/1 adventist. Diviziunea Trans-Europeană deține un record nerăvnit: 6.040 nemembri/1 adventist. În acest context, avem încrederea că Diaspora română poate contribui la ameliorarea situației misiunii în zonele cele mai afectate de secularism. Întâlnirile Diasporei române la Cernica, din ultimii ani, evidențiază prioritatea acestei vocații misionare.

Tabelul 2

Anul	1990	1991	1993	1995	1997	1999	2000	2001	2002	2003
Mem.	5697	5792	6109	6498	6845	7214	7664	8467	9449	10402

Tabelul 3

	Uniune	Banat	Moldova	Muntenia	Oltenia	T. Nord	T. Sud
Membri (M)	70642	6883	13864	20072	12731	7767	9325
Biserici (B)	1083	114	227	265	207	125	145
Districte	296	34	60	79	56	31	36
Pastori (P)	343	36	66	88	55	36	39
Raport M/IB	65	60	61	76	62	62	64
Raport M/IP	206	191	210	228	231	216	239
Raport Pop/IM	317	392	345	324	279	337	241
Raport Pop/IP	65306	75000	72500	73864	64545	72639	57692

Tabelul 4

Anul	1863	1900	1950	1994	2004
Raport neAZS/IAZS	373143	21487	3300	669	468

Instantaneu din timpul sesiunii

Direcțiile statisticii 2000-2004

Anul 2004 a marcat împlinirea a 160 ani de adventism. Apropierea noastră de casă ne obligă să furnizăm și dovada că „încheierea lucrării” este un deziderat vital pentru prezentul nostru ca biserică. Direcțiile sugerate de statistică nu cer explicații, ci angajarea reală în readucerea creșterii.

Ne putem aminti cu nostalgie de anul 1992 – an de vârf pentru misiune și statistică.

Membri ian. 1992	Botez + vot	Excluderi	Membri dec. 1992	Creștere netă
55707	7356	511	60660	4,99%

Momentele de avânt misionar corespund cu incidența relativ redusă a apostazierilor. În 1990, la 52.040 membri erau 437 excluderi, adică 0,83%. Ieșirile la acest capitol au crescut constant, pentru ca în 2000 să atingem recordul de 1,72%. După 2000, acest procent a scăzut sensibil, astfel, în 2004, înregistrăm 1,25% excluderi. Continuarea scăderii numărului de excluderi poate fi semn de reînviore.

Organizarea câmpului

Numărul de biserici locale a crescut cu 17¹ în ultimii cinci ani (de la 1066 la 1083), chiar dacă totalul membrilor s-a diminuat (vezi Tabelul 1 și Tabelul 3). Ca urmare, astăzi avem 296 districte pastorale la nivel de Uniune, având o repartitie medie de 3,65 biserici pentru un district. Din aceleași date, rezultă că o biserică are în medie 65 membri, iar fiecărui pastor îi revin în medie 209 membri.

Implicațiile acestor observații sunt atât de ordin material, dar și de natură motivațională. Un număr mic de membri sunt, de obicei, confrunțați cu dificultăți în susținerea bugetului bisericii lor, care se referă la întreținerea localului și rularea proiectelor misionare. De asemenea, bisericile care rămân mici, cu greu obțin entuziasmul și energia de a-și schimba situația. Tabelul 5 (situația bisericilor locale, după numărul de membri) ne anunță că procentul de biserici mici – sub 50 de membri – nu poate fi ignorat (60,29%), iar „casarea” unora dintre aceste biserici devine inevitabilă, într-un moment când plantarea de biserici își revendică o reprezentare sporită în strategia de creștere a bisericii.

Tabelul 5

Conferința	Sub 20	20-50	51-100	101-200	201-500	Peste 500	Total
Banat	18	55	27	8	6	–	114
Moldova	50	95	46	27	9	–	227
Muntenia	38	114	49	45	17	2	265
Oltenia	32	91	55	21	7	1	207
T. Nord	34	37	33	15	6	–	125
T. Sud	34	55	30	17	9	–	145
Total	206	447	240	133	54	3	1083

Personalul cultic

Corpul pastoral cuprinde 343 pastori activi, la care se adaugă 107⁵ pastori pensionari, din care 10 au trecut în această grupă în perioada 2000-2004: Titus Cazan, Corneliu Croitoru, Eugeniu Dumitrescu, Teofil Gâșan, Aron Moldovan, Ioan Orban Dengel, Aurel Pălășan, Ilie Stoica, Gabriel Vasilescu și Tudor Uță. Casa de Pensii a Uniunii ne oferă următoarea situație prezentă: 110 pastori pensionari, provenind din pastorație, 44 persoane primesc pensie de urmaș, iar 16 persoane sunt pensionari TESA, totalizând astfel 170 de suflete.

Este natural ca plecarea membrilor în străinătate să fie în relație și cu plecarea unor pastori. Din cei 129 pastori hirotonisiți în perioada 2000-2005, 12 sunt plecați peste hotare, adăugându-se la cei cca. 40 care au plecat din țară după 1990, pentru studii, pastorație în Diaspora sau alte cauze. Tot în perioada 2000-2005, unui număr de 18 pastori li s-a încheiat contractul de muncă.

Eficientizarea activității pastorale impune cu necesitate reconsiderarea practicilor de mutare prematură a pastorilor² și de schimbare a configurației districtelor la intervale scurte. De asemenea, promovarea prezbiterilor în rolurile pastorale, prevăzute de Manualul Bisericii, este energic susținută de comandamentul biblic al preoției tuturor credincioșilor.

Eficientizarea activității pastorale impune cu necesitate reconsiderarea practicilor de mutare prematură a pastorilor² și de schimbare a configurației districtelor la intervale scurte.

In memoriam

Am lăsat pentru final coloana îndoliată a celor ajunși la „sfârșit de cale”, cu sigura și nestrămutată nădejde a învierii. Cei 5.145 de adventiști trecuți la odihnă în ultimii cinci ani ne provoacă să grăbim ziua revederii, trăind fiecare secundă pentru salvarea altora. Ecoul exploziei trenurilor morții din Spania ne aduc încă aminte de Nicoleta Diac și Emilian Popescu. Multe alte nume sunt rostite de noi cu durere și speranță.

Tot în acest timp, au trecut la odihnă 17 pastori. Cristinel Olteanu pleacă brusc dintre noi în iulie 2001, fără a-și încheia stagiatura în cadrul Conferinței Oltenia. Încă 16 pastori pensionari și-au încheiat alergarea în ultimii cinci ani: Gheorghe Amarandei, Ioan Barbu, Gheorghe Burtescu, Octavian Coconcea, Marin Enache, Ștefan Faur, Lajos Galfi, Nicușor Ghițescu, Gheorghe Kovacs, Ioan Moldovan, Mihály Nagy, Sandor Pop, Mihail Popa, Constantin Rădoi, Pompiliu Sersea și Napoleon Stoica.

De obicei, rubrica „decese” din statistică este considerată „invariabilă”, imposibil de modificat. Există totuși o chemare și din această parte întunecoasă. „Învăță-ne să ne numărăm bine zilele, ca să căpătăm o inimă înțeleaptă!” (Psalmi 90,12). Doar câteva secunde jertfite pot întinde o punte spre viață, pentru cei care zac în întuneric și în umbra morții. Să învățăm să numărăm ce trebuie numărat, pentru că adevăratele statistici vin: „După aceea m-am uitat și iată că era o mare gloată, pe care nu putea să o numere nimeni... și strigau cu glas tare și ziceau: 'Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe scaunul de domnie și a Mielului!'” (Apoc. 7,9-10).

¹ În 2003 erau 1084 biserici locale, însă ulterior a avut loc desființarea unei biserici locale.

² Perioada optimă recomandată pentru activitate în același district este de 6-8 ani.

Gabriela Pepelea a cântat de mai multe ori în timpul sesiunii

RAPORTUL TREZORIERULUI

IOAN T. CÂMPIAN

„Încolo, ce se cere de la ispravnici, este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui.” (1 Cor. 4,2)

Cu aproape cinci ani în urmă, biserica, prin reprezentanții ei, ne-a însărcinat cu administrarea fondurilor ei, fonduri ce constituie proprietatea lui Dumnezeu, iar acum prezentăm raportul cu realizările și evidențele privind evoluția situației financiare în întreaga Uniune, în această perioadă, precum și modul în care finanțele au fost repartizate și folosite. Pentru că Dumnezeu i-a binecuvântat pe copiii Săi, iar ei au continuat să-și exprime recunoștința față de El prin zecimi și daruri, casa

vistieriei a putut oferi fondurile necesare desfășurării a numeroase proiecte de vestire a Evangheliei, construirea de noi case de rugăciune și înființarea de noi instituții, precum și remunerarea unui mare număr de angajați.

Pentru a avea o imagine de ansamblu asupra evoluției situației financiare din perioada ultimilor cinci ani, prezentăm în continuare situația comparativă a zecimilor și darurilor totale de la conferințe, creșterea absolută, creșterea procentuală, precum și creșterea procentuală reactualizată, eliminând efectul inflației.

UNIUNE	2000	2001	2002	2003	2004
Zecime (mii lei)	83.464.204	118.173.598	153.487.259	198.349.884	241.087.527
Creștere absolută (mii lei)	27.901.132	34.709.394	35.313.661	44.862.625	42.737.643
Creștere (%)	150	141,59	130,00	129,00	121,55
Creștere reactualizată	103,1	108,41	111,00	113,00	111,20
Media/mbr./an	1.142.985	1.618.307	2.135.251	2.813.370	3.412.807
Media/mbr./lună	95.249	134.859	177.938	233.197	284.401

UNIUNE	2000	2001	2002	2003	2004
Darul pentru Șc. de Sabat (mii lei)	2.940.360	6.081.327	8.483.207	10.260.515	12.144.900
Alte daruri (mii lei)	3.085.666	4.307.167	6.222.894	6.269.024	8.332.183
Creștere reactualizată (%) a darului Șc. de Sabat	107	142	117	106	107
Creșterea reactualizată (%) — alte daruri	101	107	120	88	121
Șc. de Sabat — media/mbr./Săbat	1.207	1.600	2.389	2.783	3.306
Bugetul bisericii locale	25.140.110	45.218.000	38.836.760	46.584.550	64.579.441
Rata inflației (%)	45,7	30,3	18,8	14,1	9,3

Analizând datele prezentate mai sus, o primă constatare este creșterea care se înregistrează de la un an la altul, la toate conferințele, chiar și după ce se elimină efectul inflației, calculând creșterea reactualizată. Există, în schimb, o fluctuație a ritmului de creștere, ce diferă de la un an la altul și de la o conferință la alta. Tocmai din acest motiv, considerăm indicatorul creșterea reactualizată pe Uniune cel mai important indicator, care arată o creștere 3% în 2000 față de 1999; de 8,41% în 2001 față de 2000; de 13% în 2003 față de 2002 și de 11% în 2004 față de 2003.

Darul Școlii de Sabat a crescut în perioada 2000-2004, înregistrând cel mai mare ritm de creștere în anul 2001 – 14% față de anul de bază 2000.

Darurile speciale sunt influențate de pregătirea ce se face pentru promovarea lor, precum și de destinația lor. Un exemplu concludent îl constituie darurile speciale ADRA pentru Irak și ajutorarea celor calamități în Asia de sud.

Un alt capitol important al darurilor îl constituie darurile destinate bugetului bisericii locale, unde constatăm, de asemenea, o creștere importantă în anul 2004, atingând pe Uniune suma de 64.579.441 mii lei.

Aproximativ 60% din fondurile destinate bugetului local sunt pentru întreținere, reparații și construcții.

Evaluând zecimea și în monedă străină avem următoarea situație:

	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Suma (USD)	3.426.970	3.684.660	3.696.220	4.586.194	5.987.300	7.514.911
Apreciere/depreciere USD față de leu	66.6%	42%	23.2%	6.6%	- 1.9%	- 10.6%

Concluzii:

1. Situația economico-financiară din țara noastră are o influență majoră asupra evoluției intrărilor. Cel mai important indicator macroeconomic, P.I.B.-ul¹ a cunoscut o creștere continuă. În anul 2000, acesta a fost de 101,6% (față de anul de bază 1999), iar în 2004, de 108% față de anul de bază 2003. Câștigurile salariale medii pe economie au crescut, de asemenea.

2. O parte destul de importantă a zecimii (aproximativ 15-20%) este în valută, fapt ce arată că unii membri, pentru o anumită perioadă a anului, lucrează în străinătate, unde posibilitățile de câștig sunt mai mari.

3. Zecimea medie pe membru, pe lună, în Uniune, în anul 2004, a fost de 284.401 lei. Statistica realizată pe un număr de 23.144 membri arată că, în biserică, din totalul de membri, 35% sunt femei casnice (6.082), fără nici un venit sau cu venituri foarte mici, 21,37% sunt pensionari (4.947) cu venituri modeste, la care se adaugă elevii și studenții (aproape 5%). Doar jumătate dintre membri fac parte din populația activă,² în timp ce 36,9% (8.541) dintre enoriași au vârsta de peste 61 de ani.

4. Perioada anului cu intrările cele mai mari este cea de-a doua jumătate. Acest lucru arată că veniturile bisericii sunt în mare măsură condiționate de veniturile din agricultură, 17,23% dintre membri fiind agricultori (3.989).

5. Darul Școlii de Sabat (3.306 lei/membru/Sabat) reflectă, într-o anumită măsură, și participarea redusă a membrilor la Școala de Sabat, mai ales în zona urbană.

6. O creștere semnificativă a cunoscut (138% în 2004/2003) darul pentru bugetul local al bisericii. La acest nivel se desfășoară foarte multe proiecte susținute în exclusivitate de biserica locală.

7. Un număr însemnat de membri, în perioada acestor cinci ani, și-au transferat calitatea de membru în străinătate. Cei mai mulți dintre ei aparțin segmentului de vârstă tânără sau mijlocie, cu un mare potențial al slujirii și chiar financiar. În ciuda acestui fenomen de emigrare în masă, al numărului mare de enoriași fără venituri sau cu venituri foarte mici, ca o minune a harului divin, putem vorbi de o creștere continuă a veniturilor bisericii (o dovadă tangibilă a credincioșiei membrilor și a consacrării lor, Sabat de Sabat, prin zecimile și darurile pe care continuă să le aducă lui Dumnezeu. Acest lucru ne face să fim recunoscători față de Dumnezeu și mai responsabili în același timp.

Creșterea zecimii evaluate în dolari este determinată, în mare măsură, de scăderea de la 66,6% în 1999 a deprecierei monedei naționale până la 6,6% în 2002, urmând ca, începând cu anul 2003, să se aprecieze cu 1,9%, iar în 2004 să înregistreze o apreciere de 10,6% față de dolarul american.

Școala Postliceală Sanitară de la Brăila

Integrarea în sistemul financiar al Bisericii mondiale

Un prim pas în integrarea în sistemul financiar mondial îl constituie transferul către Conferința Generală a procentului pe care Diviziunea îl datorează în raport cu zecimea totală din țara noastră. Începând cu anul 2002, s-au transferat următoarele sume:

Anul	% din totalul zecimilor	Suma în Sfr.
2002	1,40	106.975,00
2003	1,60	128.079,00
2004	1,80	166.392,00

La sumele prezentate mai sus, se adaugă și darul pentru tineret, care în 2004 a fost de 10.077 Sfr.

Un alt mod prin care Biserica Adventistă din țara noastră contribuie la unele proiecte majore mondiale, de sprijinire și ajutorare a celor în nevoie, este prin intermediul proiectelor ADRA. Proiectul pentru Irak a colectat 22.300 euro, iar estimările privind darul destinat victimelor din Asia de sud sunt în jur de 100.000 euro, o sumă ce a depășit toate așteptările și exprimă atât de evident spiritul macedonian al membrilor Bisericii Adventiste.

Cântare și laudă la adresa lui Dumnezeu

Momente de consacrare a delegaților

Finanțe - Uniunea de Conferințe

Veniturile Uniunii sunt formate din procentul de 10% din total zecimi conferințe, precum și din daruri și donații. Prezentăm în continuare veniturile și cheltuielile pe principalele capitoare (în mii lei).

Anul	Total venituri de exploatare	Cheltuieli de personal	Cheltuieli departamentale	Dotări amortizări	Cheltuieli administrative	Subvenții	Total cheltuieli
2000	21.700.181	2.150.278	3.006.764	33.327.889	1.519.307	1.799.427	41.803.665
2001	20.578.386	2.456.058	2.759.418	25.417.437	3.963.182	2.132.537	36.728.632
2002	25.866.848	3.189.848	3.872.101	17.201.319	4.189.951	4.207.627	32.660.846
2003	36.745.508	4.024.402	4.967.111	31.037.902	5.242.651	4.737.052	50.009.118
2004	34.467.239	5.076.568	3.121.466	398.487	6.373.256	4.738.234	19.708.011

Cheltuielile de personal reprezintă majorările de salariu, efectuate în fiecare an. În anul 2004, salariul de bază a crescut cu un procent de 26%, iar acest lucru se reflectă în cheltuielile totale de personal. La cheltuielile departamentale se regăsesc sumele cheltuite pentru proiectele majore ale Uniunii, cum ar fi: „Galileanul”, „Vremea Speranței”, „Vremea împăcării” etc. Până în anul 2004, investițiile erau amortizate complet, iar sumele cheltuite (dotări amortizări) reprezintă și alocațiile din partea Diviziunii. Cheltuielile administrative, deși sunt mai mici decât cele prevăzute în buget, se mențin la o cotă înaltă datorită faptului că, la sediul Uniunii, își desfășoară activitatea mai multe instituții: Casa de Pensii, Studioul Video, Sola Scriptura și ASEF.

Cea mai importantă parte a subvențiilor se îndreaptă spre Radio Vocea Speranței (4.065.499 mii lei pentru anul 2004). Radioul a mai beneficiat de donații și sponsorizări în valoare de 4.122.535 mii lei din partea unor sponsori binevoitori.

Începând cu anul 2002, la sediul Uniunii își desfășoară activitatea un nou departament: Departamentul Video. Cheltuielile de personal se regăsesc în subvențiile acordate pentru Radio (fiind angajați ai S.C. Dinamic Audioserv S.R.L.), iar cele de producție și transmisie în bugetul Uniunii. Situația financiară a acestui departament se prezintă astfel:

- a. „Viața la superlativ” și „În centrul atenției” (cheltuieli de transmisie în perioada sept. 2002 - iun. 2003) 2.387.531 mii lei
- b. donații pentru această activitate 1.830.000 mii lei
- c. venituri din publicitate 711.800 mii lei
- d. pentru un an de zile (iun. 2003 - mai 2004), transmisia a fost gratuită
- e. începând cu data de 6 sept. 2004, s-a încheiat un nou contract cu Tele 7 abc, iar suma cheltuită pentru transmisie, până la sfârșitul anului 2004, a fost de 889.400 mii lei.

Investiții

a. Sediul Uniunii Române Băneasa

În vara anului 2001, a fost finalizată clădirea în care își desfășoară activitatea Uniunea de Conferințe, precum și alte instituții. Costul total al lucrării a fost de 25.100.622 mii lei, având o suprafață desfășurată de 2400 m.p. Lucrarea a fost efectuată exclusiv din fondurile Diviziunii Euro-Africa.

b. Școala Postliceală Sanitară de la Brăila

La Brăila s-a construit, alături de clădirea veche, un corp nou de clădire, cu șase săli de clasă și o capelă. Investiția a fost finalizată în anul 2002 și a costat 6.044.617 mii lei, iar pentru realizarea ei a contribuit ADRA Italia cu suma de 1.704.000 mii lei, iar restul de 4.304.617 mii lei au fost acoperiți din fondurile Diviziunii Euro-Africa.

c. Clădirea de la Stupini

Lucrările de reparare și finisare ale clădirii de la Stupini au fost finalizate în anul 2002, iar costul total se ridică la suma de 5.836.304 mii lei.

Clădirea a fost redobândită în anul 1998, iar prin eforturile conjugate ale membrilor bisericii, donatorilor, Uniunii și în mod special al Diviziunii, acum este funcțională și folosită pentru diferite programe ale bisericii.

d. Campus Cernica

În cursul anilor 2003-2004, au continuat investițiile la Cernica, unde se impunea construirea de noi spații de cazare pentru studenți și profesori. Pentru o mai bună folosire a capelei, au fost achiziționați pereți mobili, care despart partea de jos și cea de sus a balconului de restul sălii, și s-a cumpărat o centrală de aer condiționat. În anul 2003, au fost introduse gaze naturale, iar în anul 2004, s-a achiziționat o stație nouă de epurare. La intrarea în campus, s-a construit o clădire în suprafață de 1000 m.p. Jumătate din acest spațiu este folosit de puțin timp pentru desfășurarea activității de un centru de protezare, urmând ca profitul obținut să revină Institutului Teologic Adventist. În aceeași clădire, se intenționează înființarea unui cămin pentru persoane în vârstă, de îndată ce se vor asigura fondurile necesare funcționării acestuia. Costurile totale ale investițiilor prezentate mai sus sunt următoarele:

- cămin și centru de protezare — 7.165.475 mii lei
- case profesori și studenți (32 camere studenți, 2 apartamente cu 3 camere și 4 apartamente cu 2 camere) — 18.132.260 mii lei
- centrală aer condiționat — 2.318.624 mii lei
- pereți mobili — 1.331.193 mii lei
- stație epurare — 3.160.000 mii lei

O mare realizare o constituie obținerea tuturor aprobărilor necesare deversării apelor uzate în lacul Cernica.

Toate investițiile efectuate la Cernica au fost efectuate din fondurile Diviziunii.

e. Casa de odihnă de la Sovata

La Sovata a fost construită din nou casa de odihnă, oferindu-se posibilitatea unor servicii moderne pentru membrii bisericii sau angajații ei, pentru cei ce doresc

să-și petreacă concediul de odihnă în această stațiune. Cheltuielile au fost suportate din fondurile Casei de Pensii.

f. Centrul Media

În toamna anului 2004, pe terenul de lângă sediul Uniunii de Conferințe a început construcția unui corp nou de clădire, unde se va muta Radio Vocea Speranței și Studioul Video. Suprafața totală desfășurată este de 2000 m.p. Până în prezent, suma totală cheltuită este de 13.000.000 mii lei. Pentru realizarea acestei investiții, Diviziunea Euro-Africa a alocat Uniunii suma de 210.000 euro din bugetul propriu, la care se adaugă și sumele destinate Diviziunii din țara noastră, în valoare de 312.000 euro, precum și câteva donații.

Așa după cum reiese din datele prezentate anterior, toate investițiile efectuate în ultimii cinci ani au fost posibile datorită sprijinului financiar al Diviziunii, al susținerii pe care am avut-o în această perioadă din partea administratorilor Diviziunii, frații Ulrich Frikart și Gabriel Maurer, și a trezorerului, fratele Peter Kunze, cărora vrem să le mulțumim în mod special.

Suntem recunoscători bunului Dumnezeu, pentru că și din punct de vedere financiar a binecuvântat Biserica Sa, pe credincioșii Săi, care au manifestat consacrare și atașament față de cauza Sa. Recunoaștem că nu totul a fost desăvârșit, că au existat greșeli și neîmpliniri. Nu poate fi cuprins totul într-un raport, dar avem convingerea că tot ceea ce au făcut membrii bisericii, cu sinceritate și devotament față de Dumnezeu, slujește unui singur scop – vestirea Evangheliei și pregătirea pentru revenirea Sa.

¹ Informațiile au fost preluate de pe site-ul oficial al Institutului Național de Statistică Economică, de pe adresa: <http://www.incds.ro/statistica.htm>

² Datele sunt preluate din statisticile Conferințelor Banat, Transilvania de Nord și Transilvania de Sud

Casa de odihnă de la Sovata

Mărturii ale harului

GILI BĂRBULESCU

Sâmbătă, a doua zi a Adunării Generale a Uniunii române. Încă de dimineață plutea în aer atmosfera de sărbătoare, care cuprinde de obicei bisericile noastre în Sabat. Locurile frumoasei capele a Institutului Teologic de la Cernica devin tot mai insuficiente, pe măsură ce se apropie ora 11:00. Pentru că adunarea electivă își va începe lucrările după apusul soarelui (17:48), programul va cuprinde, pe lângă serviciul divin, două categorii de rapoarte:

- rapoarte de activitate, pe care departamentele Uniunii și Conferințele trebuie să le prezinte înaintea delegaților – rapoarte pentru care, la finalul prezentării și al eventualelor dezbateri, se va cere votul participanților;
- rapoartele speciale, prezentate de diferite instituții ale bisericii, coordonate de Uniunea română.

08:30

Ziua a început cu imnuri, lectura unor pasaje din Scriptură și prezentarea unui motivant mesaj spiritual – Viziunea mărturiei și a părtășiei – prezentat de fr. Ulrich Frikart, președintele Diviziunii Euro-Africa. La final, întreaga asistență s-a putut ruga în grupele formate ad-hoc.

Prima parte a dimineții a fost folosită pentru prezentarea rapoartelor speciale din partea Editurii „Viață și Sănătate”, SCOAR și Amicus.

09:20

Raport special: Editura „Viață și Sănătate” în misiune (montaj video)

– director, pastor Paul Csavdari

În ultimii cinci ani, de pe porțile Editurii au plecat spre diferite destinații peste 1,3 milioane colete pline cu cărți și reviste. Dacă ar fi așezate una peste alta, cărțile s-ar înălța spre cer până la o înălțime de peste 25.000 metri, adică de trei ori înălțimea celui mai înalt munte din lume. Iar dacă s-ar pune pagină lângă pagină, cărțile și revistele publicate ar putea înconjura pământul la ecuator.

Acest volum impresionant de cărți, cu titluri variate, nu putea fi distribuit fără o strategie bine gândită. În linia întâi se află cei peste 150 de colportori, care lucrează acum nu doar din ușă în ușă, ci și în programe naționale avizate de două ministere: Ministerul Sănătății și Ministerul Educației și Cercetării. În sezonul de vară, când cei mai mulți sunt în concediul de odihnă, colportorii sunt la datorie, lucrând pe toată

perioada vacanței la standurile de sănătate. Li puteți găsi ușor în stațiunile balneoclimaterice din toată țara, dar și pe litoral, în marile magazine sau în piețe. De asemenea, Casa de Editură, în colaborare cu Asociația Sola Scriptura, a deschis în marile orașe ale țării librării și biblioteci unde cei interesați pot găsi din belșug Viață și Sănătate.

9:40

Raport special: SCOAR – Societatea Creștină a Oamenilor de Afaceri din România, responsabil Remus Bența

Cu toate că s-a înființat relativ recent (21 dec. 1997), SCOAR este o societate foarte activă. Au susținut deja 65 de proiecte din domeniile: sănătate, educație, evanghelizare, asistență socială. Bugetul a ajuns astăzi la sume care cuprind nouă zero-uri, în ciuda faptului că sunt doar 12 membri fondatori și 67 de membri activi. Cu o organizare bazată pe principii clare, cu reguli și condiții explicite de sponsorizare, societatea devine un sprijin de un real folos bisericii și lucrării lui Dumnezeu.

9:53

Raport special: AMICUS – Marius Sturz

Cu un obiectiv ambițios, de a sluji studenților din colegii și universități, asociația AMICUS are în prezent 11 filiale active. Pe lângă seminarii publice pe teme specifice tinerilor de astăzi, studenții organizează și proiecte expo-sănătate (antifumat sau antidrog). Proiectele din penitenciare sau de la azilurile de bătrâni sunt doar alte modalități de

Un manifest cu semnături pentru o lume curată – o acțiune inițiată și realizată de Georgiana din Oltenița împreună cu un grup de 370 de copii, care, cu ocazia Zilei Internaționale a Pământului, au organizat o manifestare prin oraș și au strâns semnături pentru o lume care trebuie salvată.

implicare a studenților. Totuși, cele mai gustate ocazii sunt întâlnirile din Sabat, de creștere spirituală, care se bucură de o largă participare.

10:00 – 10:52

Raport: Conferința Muntenia

– secretar, pastor Lucian Cristescu

Când se prezintă câteva date statistice care ar trebui să ne dea fiori reci (doar 14% dintre membrii bisericilor noastre sunt activi sau procentul celor care au părăsit biserica) mesajul din Apoc. 3,15-18 („Știu faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea...”) devine tot mai actual. Raportul Conferinței Muntenia s-a desfășurat sub deviza: nu fapte, ci roade. Au fost chemați să dea mărturie despre experiențele lor cu Dumnezeu mai multe persoane. Vom prezenta doar câteva dintre ele:

- dl. Vizuroiu din localitatea Pogoanele, care a mărturisit că dorește să renunțe la afacerea cu alcool din bodega sa pentru a încheia legământ cu Dumnezeu;
- dl. Ștefănescu, istoric, asistent universitar, fascinat de Cluburile Sola Scriptura;
- dl. Constantin Soreată, care a ispășit 12 ani din cei 17 primiți pentru crimă, astăzi fiind evanghelist medical la Babadag, jud. Constanța;
- copiii predicatori din Constanța, care, la finalul prezentării lor, au mobilizat întreaga asistență prin mesajul lor direct și mobilizator.

11:15 – 12:35

Serviciu divin – secretarul Diviziunii

Euro-Africa, pastor Gabriel Maurer

Închinarea din cadrul serviciului divin s-a făcut prin muzică (formația Adverum), prin daruri (dedicate comunității Hârlău, jud. Iași, care luase foc cu două săptămâni în urmă – 4 februarie 2005) și prin Cuvânt. Fratele Gabriel Maurer ne-a provocat să „sfidăm limitele – prin puterea lui Dumnezeu”. Să sfidăm limitele fizice, pentru că vom primi o putere întocmai ca ucenicii, când a coborât Duhul Sfânt peste ei; să sfidăm limitele gândirii, nu prin gândire laterală, ca în tehnicile moderne de stimulare a creativității, ci prin gândire în sus, spre

divinitate; să sfidăm limitele existenței noastre, prin acceptarea puterii și a revenirii lui Isus. Să lucrăm și să trăim pentru El, în timp ce „așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea” (2 Petru 3,13).

15:00

Raport: Conferința Oltenia

– președinte, pastor Virgil Peicu

Raportul a cuprins date din istoria tineretului, a Bisericii Advente din zonă (ex. evocarea fr. Ivăncică), proiecte evanghelistice (Școli biblice de vacanță, standuri de sănătate etc.), evanghelizări publice, unele ținute chiar de tinere fete de 14, 15 respectiv 16 ani. Proiectele Departamentului de Tineret din orașele Balș, Turnu Măgurele și Alexandria au depășit așteptările.

15:50

Raport special: Centrul Media Adventist

Documentarul (montaj video)

a inclus referiri asupra importanței studiourilor media, cu multe fragmente din emisiunile TV, în care au fost invitate personalități din viața Bisericii Adventiste și din lumea academică sau socială a țării.

16:10

Raport: Conferința Transilvania de Nord

Pe lângă date statistice privind numărul comunităților și al membrilor din județele Conferinței, raportul a mai cuprins, sub forma unui montaj video, relatările fr. Alexandru Bako (în timp ce era internat la spitalul din Cluj a auzit pentru prima dată emisiunile postului de radio Vocea Speranței, și de aici a început umblarea pe calea îngustă) sau ale tânărului de 16 ani care, după ce a ținut patru serii evanghelistice, ajunge să se boteze...

16:55

Raport special: Institutul

Sola Scriptura – Beatrice Lospa

Anul acesta se împlinesc 5 ani de la înființare. S-au derulat cu succes proiecte precum: Școala biblică prin corespondență (40% dintre participanți ajung la diplomă; Studiile biblice pentru nevăzători; Librăriile și bibliotecile Sola Scriptura; Studii biblice online – site: www.solascriptura.ro,

www.devotional.ro, www.revistata.ro; Publicația Revista Ta; Sola Scriptura Internațional – Madrid, Atlanta, Chicago; Sola Scriptura la RVS.

17:10

Raport special: CMSP Herghelia

– Dr. Sorin Moroșan

Pe lângă bucuria de a fi fost utili sutelor de pacienți care au venit în contact cu acest centru medical, mai există satisfacția de a forma zeci de lideri pentru țara noastră și țările limitrofe, prin participarea la clasele de studii (hidroterapie, grădinarit, gătit etc.). De asemenea, s-a reușit să se construiască o școală primară în apropiere, la Câmpenița.

17:35

Raport: Conferința

Transilvania de Sud – președinte, pastor Emilian Niculescu

Acest raport a purtat numele de Raportul inimilor. Montajul video a fost construit cu o mare sensibilitate: România comparată cu un imens buchet de flori în mijlocul căruia bate o inimă – Conferința transilvană. Au mai fost prezentate imagini ale bisericilor locale, Școala româno-americană Omega din Tg. Mureș, activități ale tinerilor (TinSerV), târgul de meșteșuguri, evangheliștii promovând programul: „E vremea speranței”, școala biblică de vacanță, un botez al unui candidat în vârstă de... 101 ani.

18:55

A doua ședință administrativă

S-au prezentat instrucțiunile de desfășurare a Adunării Generale, apoi a fost ales și votat Comitetul de organizare. Membrii acestui comitet au propus, la finalul zilei, numele delegaților care urmasă să facă parte din comitetele de lucru: comitetul de numiri, comitetul de acreditări, comitetul de planuri și hotărâri, comitetul de statute și regulamente.

21:00 – 21:55

A treia ședință administrativă

Au fost prezentate două rapoarte: **Administrarea creștină a vieții** – pastor Ioan Câmpian și **Asociația pastorală** – pastor Ioan Buciuman.

Gili Bărbulescu, lector universitar ITA, București

Sfidând limitele prin puterea lui Dumnezeu

„Ci voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria, și până la marginile pământului.” (Fapte 1,7-11)

GABRIEL MAURER

Inter-una din publicațiile ei, organizația NASA și-a dezvăluit secretul succesului ei: „Deoarece am gândit ieri imposibilul, astăzi acesta a devenit realitate.”

A gândi imposibilul, a sfida limitele prin puterea lui Dumnezeu, este un gând pe care dorim să-l urmărim împreună în această dimineață. A gândi imposibilul pare un paradox în sine. Citind însă Sfânta Scriptură, ajungem exact la acest rezultat. Cuvântul lui Dumnezeu, în Faptele Apostolilor, cap. 1, vorbește despre istoria Mântuitorului, a unui Mântuitor care deja a realizat succesul misiunii Sale. Domnul Isus Hristos, după ce a pățit – cum citim în Scriptură – a înviat și s-a arătat ucenicilor. Cuvântul insistă că Isus a fost nu numai un Mântuitor care a murit, ci cu mult mai mult Unul care a și înviat, aducând omenirii mântuirea. După învierea Sa, Isus S-a arătat ucenicilor din când în când, timp de 40 de zile, vorbind cu ei despre lucruri importante, privitoare la Împărăția lui Dumnezeu. O experiență pe care o putem face și noi: atunci când timpul este limitat, să vorbim cu El despre lucrurile cele mai importante din viață. Pe când vorbeau cu El, ucenicii au pus întrebarea: „Doamne, în acest timp vei așeza Împărăția Ta?” De fapt, se aflau într-o situație de decizie, de tranziție. O nouă eră creștină era gata să înceapă – așa-numitul timp de după Hristos. Și suntem fericiți că, pentru noi, timpul de după Hristos este un timp cu Isus.

Cu această ocazie, Domnul Isus Hristos lasă o moștenire ucenicilor Săi. Este conceptul mântuirii sigure prin Isus Hristos. La întrebarea lor cu privire la viitor, Isus are un răspuns uimitor: „Nu este treaba voastră să știți vremurile și sorocurile”. Aceasta este lucrarea Tatălui din cer.

Un nou mod de gândire

Cu câteva versete mai înainte, le-a explicat ce înseamnă această putere: Botezul lui Ioan este necesar, dar nu este de ajuns. Urmașii lui Hristos au nevoie de botezul cu Duhul Sfânt. „Și voi veți primi o putere, puterea Duhului Sfânt”. Este o misiune interesantă pentru timpul de după Hristos,

pentru timpul dintre cele două venituri ale Mântuitorului. Nu evenimentele și tendințele de dezvoltare din lumea aceasta stau în centrul atenției, nu cunoașterea minuțioasă a semnelor timpului, nu expertiza timpului contează în acest moment, ci doar un singur lucru – însoțirea oamenilor pe calea mântuirii. Aici, ucenicii dezvoltă un nou mod de gândire. Isus îi învață să sfideze limitele și chiar îi îndrumă să le depășească pentru a îndeplini acest mandat.

Emil Brunner, unul dintre teologii

moderni, binecunoscuți, afirmă: „Nevoia cea mai mare a omenirii este de a împărtăși cu lumea darul dragostei lui Dumnezeu.”

Pentru a deveni o binecuvântare pentru alții, Domnul Isus Hristos sugerează un prim pas: sfidarea limitelor umane. Făgăduința Sa: „dar voi veți primi o putere când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și în ziua aceea veți fi martori” conține această nouă perspectivă.

O misiune imposibilă

În 1995, Jonathan Edwards, un creștin devotat și inginer din Anglia, a participat la campionatele sportive mondiale din Gothenburg, Suedia. Unii au comentat: Ce caută un inginer între sportivi? Dar când a depășit limitele cunoscute ale triplului salt, reușind să realizeze 18,29 m, necredința s-a transformat în uimire. Nimeni nu a crezut că va fi posibil așa ceva. Totuși, acest inginer a studiat amănunțit aspectele fizice ale triplului salt, a încercat și, în final, a și realizat imposibilul. Până astăzi, el este deținătorul acestui record. Să nu uităm: ceea ce astăzi pare imposibil, mâine ar putea deveni realitate.

Pentru că ieri Dumnezeu a gândit mântuirea pentru noi, astăzi ea este realitate. Isus a venit să mântuiască lumea noastră. Doar doisprezece prieteni, și încă unul dintre ei se pierde pe cale. Cum să îndeplinească ei această misiune imposibilă dată de Mântuitorul?

Și noi poate avem impresia că suntem doar „doisprezece prieteni” care au misiunea de a câștiga o lume întreagă.

Societatea postmodernă în care trăim a început să gândească altfel despre Dumnezeu, în alte categorii decât am fost noi obișnuiți. Oamenii de astăzi se luptă cu o mulțime de informații, încât este tot mai greu să distingă ce este important pentru ei de ceea ce nu este important. Managementul modern ne învață prin analogie că, așa cum în lumea computerelor suprasaturația cu informații duce la blocare și astfel la încetarea activității calculatoarelor, tot așa se întâmplă și cu omul postmodern. Suprasolicită-l cu informații, dacă dorești ca el să nu mai gândească de sine stătător, să nu mai decidă pentru sine însuși.

Cât de important este în acest context să învățăm de la Domnul nostru Isus Hristos cum să sfidăm limitele impuse nouă și cum să ne concentrăm asupra lucrurilor cu adevărat importante în viața noastră. Dorința profundă a Mântuitorului era ca ei să fie înzestrați cu putere, cu puterea Duhului Sfânt.

De fapt, planul lui Dumnezeu cu biserica Sa este fascinant. Urmașilor Săi le dă o misiune pentru viața lor. Nimic nu este mai dificil decât a trăi fără o țință, fără o misiune. Peter Hahne, comentator creștin la televiziunea germană, se referă la viața cu Isus când spune: „Numai cel care are profil va lăsa urme”. Dacă nu dorim doar să contribuim la statisticile istoriei acestei planete, trebuie să avem o misiune clară, divină, pentru viața noastră personală. Numai așa vom lăsa urme vizibile pentru veșnicie în urma noastră.

Și totuși, singură misiunea nu este suficientă. Orice misiune are nevoie de o viziune, nu a noastră ci aceea pe care o primim în dar de la Dumnezeu. Atunci când avem o misiune nobilă, și totodată o viziune, se vor găsi și mijloacele necesare pentru a o îndeplini. Domnul Isus Hristos ne învață, prin exemplul Său, să sfidăm limitele umane în proclamarea dragostei lui Dumnezeu în această lume.

Valul de compasiune

Cu toții am fost șocați când a avut loc catastrofa din Asia. De atunci încoace, am învățat mult despre tsunami, lucruri pe care mai înainte poate nu le știam sau nu le băgam în seamă. Am devenit conștienți că acest lucru se poate întâmpla din nou oricând. Nici coastele Asiei, nici coastele Ameri-

cii nu sunt sigure în cazul unui nou tsunami localizat în altă parte a lumii. Există posibilitatea de a avea valuri de 25 de metri la New York. O imagine terifiantă. Dar ceea ce impresionează mai mult este valul de compasiune și ajutor din întreaga lume. În Elveția, de exemplu, s-au strâns atâția bani pentru ajutorarea victimelor, cum nu s-au strâns niciodată în istoria Elveției.

Organizatorii au trebuit să-i alarmeze pe dătorii că s-au strâns mult prea mulți bani pentru a putea fi investiți imediat. Da, atunci când gândim imposibilul, limitele încep să dispară.

O familie din Viena, a fost separată de masele de apă. Nu știau dacă celălalt mai trăiește sau nu. Sora noastră a fost îngropată sub ruinele hotelului în care au locuit. După mai multe ore, cineva, un necunoscut, a scos-o de acolo. Nu l-a mai văzut după aceea, dar știe că imposibilul a devenit posibil și că, deși sortită morții, trăiește. Sfidând orice limite, l-a căutat pe soțul ei mai multe zile, găsindu-l în sfârșit și pe el. Mai impresionant este că, după întoarcerea lor, o tânără din Viena a plecat în Asia pentru a-i ajuta pe oameni. Știind de pericolul epidemiilor, a plecat totuși purtată de dorința de a ajuta și totodată de a sfida limitele.

Isus învinge imposibilul

În Noul Testament, Domnul Isus Hristos însuși învinge limitele, și imposibilul devine posibil. Pana inspirată scrie în cartea *Faptele apostolilor*: „Biserica este instrumentul ales de Dumnezeu pentru mântuirea oamenilor. Ea a fost organizată pentru slujire, iar misiunea ei este aceea de a duce lumii Evanghelia. De la început, planul lui Dumnezeu a fost acela ca, prin biserica Sa, să descopere lumii plinătatea și desăvârșirea Lui. Membrii bisericii, aceia pe care i-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată, au datoriat să facă cunoscută mărirea Sa. Biserica este depozitara bogățiilor harului lui Hristos; și, prin biserică, se va descoperi, în cele din urmă, chiar domniile și stăpânirile din locurile cerești, ultima și deplina desfășurare a iubirii lui Dumnezeu.” (p. 9)

Cuvântul Domnului Isus Hristos și raportul biblic continuă. Am citit: „După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns de ochii lor.” (Fapte 1, 9).

Cu alte cuvinte, imposibilul a devenit posibil, realitate. Aici se întâmplă ceva neașteptat. Domnul Isus Hristos este înălțat la ceruri. Și, în loc de a căuta o soluție rapidă, omenească, pentru această pierdere, ucenicii rămân cu ochii pironiți la cer. Se gândesc la ceea ce s-a întâmplat. Se pare că sunt atât de uimiți de acest fenomen, încât ei rămân înmărmuriți, deși Domnul Isus Hristos dispărușe deja din câmpul vederii lor. Un nor L-a acoperit, dar privirea lor a rămas ațintită spre cer. Un detaliu eminent în depășirea limitelor noastre.

Privind spre cer

Suntem chemați să sfidăm limitele gândirii. Gândirea filozofică modernă a încercat diferite modele ale pătrunderii enigmelor vieții. Edward de Bono, filozof contemporan, a propus așa-numita „gândire laterală”. De obicei, gândim într-o direcție, înainte, și astfel încercăm să găsim o soluție. Dar de multe ori, soluția se găsește în altă parte. Gândirea laterală încurajează exact acest procedeu. Îmi aduc aminte de unul dintre profesorii mei de teologie, care, într-un devotional prezentat, a vorbit despre o experiență a unui prieten din timpul celui de-al doilea război mondial. În timpul unui bombardament, acest tânăr a fost îngropat sub ruine. A încercat să iasă, dar nu a reușit. A așteptat un timp, dar nimeni nu a venit să-l libereze. La urmă, și-a adus aminte de un cuvânt al tatălui său: „Dacă nu reușești într-o direcție, încearcă în cealaltă”. Încercase tot timpul să iasă în sus. Acum, a încercat să găsească o ieșire în jos, și într-adevăr a găsit o cale de scăpare de sub grinzile și materialul care-l îngropase. Și în ce privește vestirea Evangheliei, Dumnezeu dorește ca noi să sfidăm limitele. Să nu ne lăsăm înfrânți de împrejurări. De ce oare să nu acceptăm ca Dumnezeu să ne dăruiască soluțiile necesare pentru frământările și problemele cu care suntem confrunțați? Ei, ucenicii, se uitau la cer. Și tot de acolo a venit și soluția necesară prin doi mesageri cerești, aducând speranță în sufletele lor.

Provocarea bisericii noastre

La începutul mișcării advente, doar o mână de pionieri au dezvoltat o mare viziune a mântuirii pentru întreaga lume. Astăzi, Biserica Adventistă de Ziua Șaptea este prezentă în întreaga

Un moment din timpul prezentării Cuvântului lui Dumnezeu

lume. Cu câteva luni în urmă, la ședința de toamnă a Conferinței Generale, a avut loc o conferință pe tema misiunii prin internet. Un tânăr student ne-a demonstrat negru pe alb cum primește răspunsuri din toate colțurile lumii, chiar și din cele mai inaccesibile regiuni. Mai există doar trei sau patru țări foarte mici, din care pagina web respectivă nu a fost încă accesată. Cu un secol în urmă, misionarii adventiști au ajuns în întreaga lume, vestind Evanghelia mântuirii. Curajoși, ei s-au folosit de mijloacele progresive de comunicare ale timpului lor. Rămân însă până astăzi provocări enorme: 300 de milioane de musulmani care nu-L cunosc pe Isus trăiesc în țările islamice ale Diviziunii noastre. Ateismul practic, nu al acelor care Îl neagă pe Dumnezeu, ci al acelor care trăiesc ca și cum nu ar exista Dumnezeu.

Este o provocare majoră faptul că oamenii din jurul nostru întreabă și doresc să știe cine suntem și ce credem, dar continuă totuși să trăiască ca și până acum. Dumnezeu dorește însă să salveze cât mai mulți oameni. Sfidând limitele gândirii, va trebui să descoperim căi noi de îndeplinire a misiunii noastre. Misiunea pe care ne-a dat-o Dumnezeu este o misiune urgentă. Nu avem la dispoziție un timp infinit, deoarece cu fiecare generație vestirea Evangheliei începe din nou, fiecare generație având nevoie să descopere pentru ea însăși binecuvântarea mântuirii divine. Noi suntem chemați să fim purtători ai luminii dragostei lui Dumnezeu pentru lumea noastră pierdută și, în același timp, obiect al salvării divine. Pana inspirată scrie: „De la început, Dumnezeu a lucrat prin poporul Său, ca să aducă binecuvântare lumii” (*Faptele apostolilor*, p. 12). Dumnezeu dorește atât de mult să binecuvânteze lumea. „Fiindcă atât

de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu.” (Ioan 3,16)

Să iubim lumea

Este o mare diferență între a iubi lumea și a avea plăcere de lume. Sfânta Scriptură ne avertizează să nu găsim plăcere în felul de viață și de gândire al lumii. În același timp însă, ne cheamă să iubim lumea cu dragostea salvatoare a lui Dumnezeu. Prin poporul Său, Dumnezeu dorește să aducă binecuvântare asupra lumii. Dumnezeu nădăjduiește că noi ne vom reinnoi gândirea, așa cum o exprimă apostolul Pavel în epistola sa către Filipeni, în capitolul 2: „Să aveți în voi gândul acesta care era în Hristos Isus. El măcar că avea chipul lui Dumnezeu n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor”.

Harvard Business Manager magazin scria: „Publicitatea cea mai eficientă este cea de la gură la gură”. Cum ne-a învățat Domnul Hristos? Să împărtășim comoara credinței cu alții, de la om la om. Gândirea impusă de societatea noastră nu ne va stăpâni, dacă sursele noastre vor fi cuvintele Mântuitorului. Credem că Isus ne va libera și ne va da un profil propriu, cu perspective de viitor.

Despre viitorul acesta este vorba în Fapte 1,11: „Bărbați Galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer”. Îl mai așteptăm noi pe acest Isus care a urcat la cer? Sau facem și noi experiența compozistului care cânta: „Cântăm cu voce tare: Doamne, vino iar! În șoaptă însă, murmurăm: astăzi încă nu”. Iubiții mei frați și surori, un lucru este cert: acest Isus care S-a urcat la cer va veni din nou. Dacă Împărăția lui Dumnezeu este

numai ceva pentru acum și aici, dacă pentru noi înseamnă doar o viață plăcută pe acest pământ, atunci nu am înțeles Evanghelia în întreaga ei amploare. Atunci viziunea noastră va dispărea și misiunea noastră nu se va realiza. Dar dacă așteptarea mântuirii Sale și speranța revenirii Mântuitorului vor rămâne prezente în gândirea noastră și vor motiva acțiunile noastre, vom fi în stare să ne depășim limitele, chiar și limitele existenței noastre.

O perspectivă veșnică

Omenirea dorește mult să depășească limitele ei în spațiu, în timp și în percepere. Toate acestea Domnul Isus Hristos ni le oferă în dar. El ne oferă o perspectivă de o mai mare amploare decât existența noastră mărginită. Cel ce gândește veșnicia va găsi în același timp cu totul alte soluții și pentru viața de aici. Acest Isus care a venit pe acest pământ, schimbând fața lumii, va reveni pentru a o schimba încă o dată. Chiar mai mult: va schimba chiar și existența noastră. Despre această certitudine a viitorului vorbește și apostolul Petru: „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii.” (2 Petru 3,9) Uneori, suntem în primejdie de a obosi pe cale, dar să nu ne temem, să nu ne pierdem încrederea, pentru că acest Isus, care a promis că va veni din nou, va reveni cu siguranță.

Când a fost clădită comunitatea seminarială din Darmstadt, unii au comentat: „Fraților, v-ați pierdut credința în revenirea lui Isus? Ați pus o fundație ca și când ar mai dura 100 de ani”. Un altul a răspuns: „Chiar dacă fundația aceasta va ține o sută de ani, credința noastră este și mai mare, atât de mare, încât mulți, foarte mulți oameni să fie salvați, să găsească drumul mântuirii.”

Iubiții mei ascultători, Domnul Isus Hristos va reveni. Noi credem aceasta: „Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.” (2 Petru 3,13) Aceasta nu înseamnă să ne așezăm și mai comod în fotoliile noastre. Dumnezeu ne-a trimis în lumea aceasta, să o iubim cu dragostea lui Dumnezeu. Ne trimite în lumea aceasta, ca să devenim altora tovarăși de drum, pe calea mântuirii spre Împărăția lui Dumnezeu. Nu ne-a trimis să spunem oamenilor ce este rău și să-i lășăm tovarăși cu răul. Nu ne-a trimis ca noi să fim judecători

ai altora. Nu ne-a trimis ca să vorbim doar frumos și apoi să trăim cu totul altfel. Ci Dumnezeu ne-a trimis în această lume, ca noi să-i aducem o nouă viziune, aceea a vieții veșnice cu Isus.

Duhul Sfânt – o putere nelimitată

Când Domnul Isus a coborât de pe Muntele Schimbării la Față, a găsit comunitatea ucenicilor Săi în fața unui eșec al credinței lor: se rugaseră și lucraseră, dar nu au reușit să elibereze pe copil de duhul rău care-l ținea legat. Există și eșecuri în viața bisericii noastre, pe care le vom putea depăși doar prin puterea promisă de Mântuitorul: „Ci voi veți primi o putere când se va pogori Duhul Sfânt peste voi.” (Fapte 1,8) Pentru a rezolva cu adevărat problemele noastre, trebuie să evităm un fel de a gândi triumfalist. Domnul Isus precizează: Acest fel de demoni nu se poate scoate nici cu ajutorul cunoștințelor științifice, nici cu ajutorul cunoștințelor teologice, ci doar cu post și rugăciune.

Pentru a avea succes în conducerea bisericii lui Dumnezeu, avem nevoie de acea pasiune pentru omul pierdut de care a dat dovadă și Mântuitorul în viața Sa pământească. Să trăiești și să fii gata să mori pentru salvarea sufletelor pierdute este cea mai înaltă formă a dragostei divine. Cu câteva săptămâni în urmă, Don Schneider, președintele Diviziunii Nord-Americane, cu ocazia vizitei sale în Elveția, a relatat experiența unui membru al unei comunități din Statele Unite. Comunitatea sa avea 25 de membri. Fiind om de afaceri, a început să-L caute personal pe Dumnezeu și L-a găsit pe Isus. Această întâlnire i-a schimbat întreaga viață, deoarece a început și el să dezvolte o pasiune pentru omul pierdut. Fiind conștient de limitele sale, el s-a rugat lui Dumnezeu să-l ajute să depășească aceste limite. A început o lucrare de evanghelizare publică în comunitatea lui și s-a rugat ca, până la sfârșitul anului, această comunitate să aibă 100 de membri. Nu a ținut doar o evanghelizare, nici două, nici trei, ci o evanghelizare „continuă”. Atunci când termina o serie, spunea: „Evanghelizarea aceasta s-a terminat. Peste trei zile, voi începe următoarea. Dar nu trebuie să veniți, deoarece o voi face pentru cei ce nu-L cunosc pe Isus”. Așa a prezentat vreo șase serii în acel an. La sfârșitul anului, comunitatea a ajuns la 100 de membri. În următorul an, s-a rugat din nou cu post și rugăciune, iar la sfârșitul anului, comunitatea a ajuns la 200 de membri.

Și aceasta în America, într-o societate materialistă. La sfârșitul celui de-al treilea an, după ce a continuat lucrarea lui, comunitatea a ajuns la 350 de membri, sfidând și depășind orice limită. Apoi, fratele Schneider a adăugat: „De fapt, eu am doar două ținte în viață: să-L cunosc pe Isus cât mai bine și să-L fac cunoscut și altora.”

Isus Hristos S-a înălțat la cer, dar ne-a lăsat Cuvântul Său și putere nelimitată: „Ci voi veți primi o putere când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi și-Mi veți fi martori la Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.” (Fapte 1,8)

Moștenirea lăsată de Isus ucenicilor Săi este valabilă și pentru noi astăzi. Prin puterea Duhului Sfânt, vom fi capabili să sfidăm orice limită. În îndeplinirea misiunii noastre, suntem încurajați să sfidăm limitele noastre umane, pentru ca uniți să devenim o armată irezistibilă a iubirii divine în această lume. Făgăduința Sa ne încurajează să sfidăm gândirea contemporană, căile de gândire obișnuite, pentru a înțelege, concepe și aplica soluția divină la problema pământească a păcatului distrugător de viață. Iar speranța revenirii Sale ne învață să sfidăm existența umană limitată, să împărtășim cu alții vestea cea bună a revenirii Sale și noile perspective ale vieții veșnice promise de Isus. Astăzi, El te invită să faci parte din acest grup de prieteni, de urmași ai Săi, care, sfidând limitele realității pământești, sunt gata să le depășească în îndeplinirea misiunii și a viziunii primite de la El. Amin.

Gabriel Maurer, secretarul Diviziunii Euro-Africa

Copiii predicatori din Constanța

Cursant Sola Scriptura, povestindu-și experiența

Grupul vocal Adverum, înălțând inimile participanților prin cânt

O biserică ce nu se oprește niciodată

MARIUS MUNTENU

Unul din principalele scopuri ale Adunării Generale a Uniunii este alegerea conducătorilor. Procesul electiv pe care l-au dezvoltat adventiștii, de-a lungul anilor, reflectă prin el însuși caracterul bisericii noastre: corect și democratic. Cu interes crescut și presupuneri nevinovate – așa își manifestau delegații și invitații trăirile de... așteptători, duminică dimineața. La devoțional, președintele Diviziunii, fr. Frikart, a desfăcut – pe baza Scripturii, pentru a treia oară în același week-end, firele încheștate de emoții, temeri sau speranțe ale unei zile de alegeri. Visul celor prezenți privind slujirea trebuia să țină cont de caracterul oamenilor care vor conduce, pentru că oricare instituție religioasă manifestă un interes accentuat în privința trăsăturilor de caracter ale conducătorului. De pildă, când vorbește despre succesul papei, lumea catolică afirmă că viitorul lor lider trebuie să facă față procesului de secularizare a bisericii, să se opună atacurilor islamului și să aibă o concepție clară privind problemele etice. Aceste trei criterii îi interesează pe toți creștinii, dar uimitor este că nu se face nici o referire la criteriile spirituale. Caracteristicile tehnice sunt importante, chiar indispensabile, dar insuficiente. Atunci care este calitatea esențială a unui slujitor? Experiența lui Ghedeon din Judecători 6,14 este concludentă. Acesta nu are un curriculum valoros și nici calități tehnice care să uimească anturajul. Dar interpretarea lui Dumnezeu: „Oare nu te trimit Eu?” este calificativul esențial pentru slujire și oferă certitudinea că Dumnezeu îi cheamă și-i trimite pe oameni. Dumnezeu îl învață pe Ghedeon într-o manieră practică, intuitivă, să folosească puterea care vine de la El, în exclusivitate. Îi arată concret că, dacă păstrează prea mulți în jurul său, îi va fi greu să mai recunoască gloria divină, iar în cazul unei victorii poate apărea ispita de a împărți meritele. De aceea, ca să-l scutească pe Ghedeon de ispita unei coproducții, Dumnezeu introduce un prim criteriu selectiv: cei care se tem, refugindu-se acolo unde este mulțimea, crezând că tot acolo este și puterea, să se retragă. Și pleacă 22.000. Al doilea criteriu este „coboară-i la apă”. Este important să bei, dar nu oricum. Cei pregătiți în orice moment să lupte împotriva răului nu scapă din vedere ținta pe care o urmăresc.

După mesajul biblic, delegații și invitații s-au unit în grupe ca să se roage în această zi semnificativă, și după îndemnul din straja dimineții, pentru vindecare și iertare; pentru slava și onoarea Numelui lui Dumnezeu și pentru asigurarea că Duhul Domnului este trimis.

În această atmosferă au debutat, la ora 9:00, activitatea în comitete (cel de numiri, cel de acreditări, cel de planuri și hotărâri) și ședința administrativă din sala mare.

Ședința administrativă, condusă de președintele adunării, pastorul Adrian Bocăneanu, s-a deschis cu adoptarea prin vot a declarației „Fundamentele morale ale societății”, prin care adventiștii se angajează nu doar să proclame cele 10 porunci, ci și să le trăiască și să le însușească.

Au urmat o serie de comentarii și propuneri publice privind unele modificări care trebuie aduse Statutului Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea și Regulamentului de funcționare și procedură a Adunării Generale a Uniunii. Observațiile au fost imediat preluate de un Comitet de Statute și Regulamente, pentru analiză și modificare.

La ora 11:00, Comitetul de acreditări a prezentat raportul și propunerile pentru acreditarea personalului, în ordinea următoare: 1. pastori hirotoniți, angajați ai Uniunii și instituțiilor (plus pastorii hirotoniți care lucrează la Institutul Teologic ca profesori); 2. lucrători acreditați (personalul TESA – care urmează a fi acreditat de noul Comitet Executiv al Uniunii); 3. profesorii autorizați, acreditați și începători (în funcție de vechime), care au norma de bază la Institutul Teologic; 4. pastori pensionari acreditați.

Ședința în plen a continuat cu audierea raportului de activitate al Departamentului Comunicării, condus în acest mandat de fr. T. Huțanu. Direcțiile principale de activi-

Numărarea voturilor

tate ale Departamentului Comunicații au urmărit facilitarea comunicării atât în interiorul, cât și în exteriorul bisericii, precum și producerea de evenimente și resurse menite să coopteze și să instruiască comunicatori. Raportul a fost votat favorabil.

La ora 11:40, moment așteptat cu nerăbdare, Comitetul de numiri s-a întors în sală pentru primul raport parțial. După prezentarea procedurii regulamentare de vot (delegații votează individual și secret pentru administratorii Uniunii), este citit numele **pastorului Teodor Huțanu, propus ca Președinte al Uniunii.**

La ora 12:00, este anunțat rezultatul: cei 234 delegați prezenți au votat în majoritate confortabilă pentru numele propus. În prima sa declarație, după citirea rezultatului, vădit emoționat, noul președinte a spus printre altele: „Primele cuvinte sunt cele mai dificile... Atitudinea mea față de această propunere a fost ca Adunarea Generală să hotărască pentru sau împotriva. E nevoie de un suport dincolo de voturile pe care le-ați dat și de modul în care m-ați susținut în aceste momente. Cred că nu mă confrunt doar cu colegi sau delegați, ci dincolo de acestea, cred că mă confrunt cu voința lui Dumnezeu. Cred că v-ați rugat și dumneavoastră – aceasta am făcut cei mai mulți dintre noi și mă opresc să spun mai mult. Cel mai comod mi-ar fi fost să spun 'căutați pe altcineva'. Mulțumesc pentru această încredere și mulțumesc pentru ajutorul pe care cred că mi-l veți da, întrucât schimbarea unui om nu înseamnă schimbarea unei biserici... iar Dumnezeu poate lucra cu oricine. Această mare răspundere mă obligă enorm de mult în momentul acesta. Contez pe ajutorul lui Dumnezeu și al dumneavoastră, pentru ca să fie bine-

Fr. Popa adresează un cuvânt din partea pastorilor pensionari noului Comitet

cuvântare în votul acesta”. Ca răspuns, președintele Diviziunii, fr. U.Frikart, a spus: „În numele meu, al fr. Maurer și al fr. Kunze, vă doresc binecuvântarea lui Dumnezeu în această nouă poziție. Noi vom continua, așa cum am făcut-o și în trecut, să sprijinim Uniunea română și rugăciunile noastre vor fi alături de dumneavoastră. Dumnezeu să vă binecuvânteze și familia în noua responsabilitate”. În mesajul adresat fr. Bocăneanu, la încheierea mandatului, președintele Diviziunii a apreciat credințioșia acestuia în toate responsabilitățile administrative pe care le-a îndeplinit, dovedind fidelitate și viziune în lucrarea cu biserica pe care a condus-o în această perioadă de tranziție foarte dificilă, trecând de la starea de izolare care a existat cu câțiva ani în urmă și reușind să așeze această biserică în familia mondială adventistă. „Nici nu vă puteți imagina cât de ușurat mă simt” a declarat fr. Bocăneanu, adăugând: „Vă mulțumesc pentru că, timp de 10 ani, am fost primit cu atâta bucurie, cu atâta iubire de dumneavoastră. Mi-ați oferit privilegii care nu mi se cuveneau. Dumnezeu-vă ați construit o biserică și eu am venit la inaugurare. Dumnezeu-vă ați făcut partea grea și eu am venit la partea sărbătorească. Și pretutindeni, în țară și în lume, m-am grozăvit cu lucrul dumneavoastră. Vă mulțumesc. Au fost privilegii dincolo de tot ce aș fi așteptat sau meritat vreodată. Gândul meu, speranța mea, este ca, după aproape 21 de ani petrecuți în instituții, să mă întorc să lucrez umăr la umăr cu dumneavoastră, cu frații pastori și cu credincioșii bisericii. Și sper ca, înainte de a nu fi prea târziu, voi putea să gust din nou bucuriile misionare directe ale lucrului în câmp. Îi doresc o îndoită porție a Duhului Sfânt fratelui Huțanu, colegul meu, cu care

am lucrat ani mai îndelungați înainte, când dânsul era președintele Conferinței Moldova, iar în acești ultimi cinci ani, umăr la umăr tot timpul. Am un text biblic pentru dumneavoastră, frate Huțanu... este din încheierea Epistolei lui Pavel către Efeseni, când Pavel vorbește despre Tihic, și Tihic este destul de aproape de Teodor: „... Teodor, prea iubitul frate și slujitor credincios în Domnul vă va face cunoscut totul. Vi l-am trimis înadins, ca să luați cunoștință despre starea noastră și să vă îmbărbăteze inimile.”

Comitetul de numiri și-a reluat lucrul, iar plenul Adunării Generale a continuat să urmărească rapoartele departamentelor și ale instituțiilor.

Raportul postului de radio „Vocea Speranței”, prezentat de directorul acestuia, fr. Nelu Burcea, i-a purtat pe cei prezenți în sală prin universul radiofonic adventist, bogat în experiențe cu Dumnezeu și reacții dintre cele mai imprevizibile ale ascultătorilor. Obiectivele Radio „Vocea Speranței” au fost: promovarea adevărului în societate, dezvoltarea imaginii credincioșilor adventiști, extindere, întâlniri cu ascultătorii și perfecționarea metodelor de evanghelizare.

Raportul prezentat de sora Silvia Dima, directorul Departamentului Misiunea Femeii, a fost întrerupt la ora 14:45 de prezentarea celui de-al doilea raport parțial al Comitetului de numiri, care a propus pe **fr. Emilian Niculescu drept secretar al Uniunii.** Prin aceeași procedură, vot secret, delegații au votat majoritar pentru această propunere, iar noul secretar a declarat: „Dacă Dumnezeu a hotărât așa, accept. Vă mulțumesc pentru votul exprimat de dumneavoastră. Vreau să spun că totdeauna m-am simțit un soldat în armata Domnului Hristos. Și de aceea accept lucrul

aceasta, deși îmi dau seama că răspunderea este mult mai mare decât cea pe care am purtat-o până acum, dar mă încred în bunul Dumnezeu, în primul și în ultimul rând. Un prieten bun mi-a spus că e greu să cânti la vioara a doua, însă am în jurul meu colegi care mă vor ajuta și sunt convins că Dumnezeu mă va ajuta ca ceea ce se întâmplă să fie spre slava Lui și spre binele întregii biserici...". Fratele G. Maurer, secretarul Diviziunii, a spus: „Vă urez, fr. Niculescu, mult succes și putere de la Dumnezeu în această funcție. Vreau să vă asigur de sprijinul pe care-l veți avea și la nivelul Diviziunii, pentru ca noi, ca secretari, să putem contribui cât putem mai bine, din colțul nostru, la înaintarea Evangheliei.”

A doua propunere din acest raport parțial a fost pentru **trezoriul Uniunii, în persoana fr. Ioan T. Câmpian**. Cu toată responsabilitatea unui vot secret, delegații au votat pentru propunerea Comitetului de numiri. „Înainte cu 10 ani, când am fost chemat să slujesc în această poziție, parcă nu eram atât de conștient de responsabilitatea pe care mi-o asum. După 10 ani, mă simt mai puțin vrednic pentru această lucrare atât de mare. Îmi dau seama de marea responsabilitate pe care o am în fața bisericii și înaintea lui Dumnezeu. Cred că în ziua judecării, în dreptul meu judecata va dura ceva mai mult. Oricum, am nevoie de rugăciunea și susținerea dumneavoastră, a fiecăruia. ... dacă Dumnezeu mă cheamă, merg înainte”. Acestea au fost cuvintele rostite de fr. Câmpian imediat după acceptarea slujbei. Fr. Kunze, trezoriul Diviziunii a declarat: „Fr. Câmpian, este privilegiul meu să vă spun din nou bun venit la această slujbă de trezoriar al Uniunii. Am lucrat împreună, și în finanțe nu e întotdeauna ușor să lucrezi cu cineva, dar am avut o relație bună. Știu că iubiți câmpul românesc, care întâmpină multe dificultăți financiare, dar cu ajutorul lui Dumnezeu, veți avea izbândă.”

Departamentul Misiunea Femeii și-a reluat raportul, prezentând obiectivele mandatului: pregătirea de resurse; formarea liderilor (Uniune, Conferințe, zonal); pregătirea zilelor speciale din calendarul bisericii; crearea unui cadru adecvat, în care femeile adventiste să-și exprime nevoile spirituale, emoționale, fizice și sociale; oferirea de soluții, pentru ca femeile să depășească

problemele specifice cu care se confruntă. Raportul a fost votat favorabil.

Comitetul pentru statute și regulamente a revenit din ședință cu propunerea de modificare a 23 de articole din statut (pornind și de la observațiile delegaților, în debutul zilei de lucru). Propunerile au fost votate.

Ședința publică a continuat cu adoptarea altor două declarații: 1. Responsabilitatea față de populația romă (prin care afirmăm dorința de a contribui la contracararea excluderii sociale a etnicilor romi și cerem har de la Dumnezeu, ca să putem reda populației rome capacitatea de a interacționa pozitiv cu societatea) și 2. Flagelul fumatului (prin care facem apel către autorități să adopte obiective curajoase de scădere a numărului celor care fumează și a consumului de țigări și să ia toate măsurile pentru îmbunătățirea, activarea și aplicarea legislației existente, și promovarea energică a educației pentru prevenirea și abandonarea fumatului).

A urmat **Departamentul Educație** (condus de fr. Gh. Modoran), al cărui raport a consemnat existența, deja consolidată în țară, a unui sistem de școli adventiste de toate gradele, de la nivel de grădiniță până la nivel universitar, care au atras în mod special atenția autorităților de stat din domeniul educației, atât prin rezultatele strălucite obținute de elevi, cât și de profesori.

Departamentul Relații Publice și Libertate Religioasă, reprezentat de fr. Viorel Dima, a prezentat măsura realizării obiectivelor stabilite prin regulament și prin decizia Adunării Generale a Uniunii din anul 2000, în domeniul pregătirii bisericii pentru confruntări, rezolvarea problemelor și dezvoltarea relațiilor externe, raport votat în unanimitate.

Raportul Departamentului Publicații a prezentat dezvoltarea colportajului în ultimii cinci ani, dovedind posibilitatea adaptării sale la condițiile mereu schimbătoare din societate și din biserică: s-a lucrat 819.573 ore, s-a vândut aproximativ 1 milion de cărți, a căror valoare atinge 1,329.362 dolari, și s-au botezat, prin colportaj, 293 de persoane. Raportul s-a încheiat emoționant, auzind din partea fr. Forrai Lazăr: „Ușa pastorilor pensionari s-a deschis în fața mea. Regret că nu am reușit să-i conving pe toți să folosească

această metodă de evanghelizare. Îi mulțumesc lui Dumnezeu din toată inima, pentru că mi-a acordat marile har să fac ceva pentru El.”

Înaintea pauzei de masă, **Departamentul Sănătate și Temperanță**, prin sora Teodora Goran, a confirmat prin raport că, în timpul din urmă, lucrarea medicală va avea un rol special în predicarea Evangheliei. Expozițiile de sănătate, cluburile de sănătate, taberele de sănătate și alte activități de profil sunt certitudini ale misiunii îndeplinite cu succes.

Delegații au fost nevoiți să scurteze pauza de cină, întrucât Comitetul de numiri își încheiasse lucrul și avea de prezentat raportul final care cuprindea propunerile pentru **directorii de departamente și componența Comitetului Executiv al Uniunii**. Era ora 20:00. N-a mai durat mult. S-a votat individual, prin ridicarea mâinii, pentru directorii departamentali și în bloc, prin ridicarea mâinii, pentru membrii Comitetului Executiv.

Lucrările s-au încheiat la ora anunțată în agendă, chiar dacă unele departamente n-au mai avut timpul necesar să-și prezinte rapoartele.

Cu ce-am rămas? Pe lângă cele întâmplare, am rămas cu mesajul de continuitate, adresat în numele pastorilor pensionari de fr. Dumitru Popa, cu versurile imnului creștin „De mână du-mă, Tată”, cu ecoul rugăciunii de binecuvântare din final și cu simțământul că Dumnezeu așteaptă de la această biserică să fie creativă, să nu se oprească și să-și împlinească menirea.

Marius Munteanu, director Departamentul Educație, Uniunea Română

Părtășie post sesiune

Comitetul Executiv al Uniunii Române

A XV-a sesiune a Adunării Generale a Uniunii de Conferințe, desfășurată la Cernica, între 18-20 februarie a.c., a ales conducerea Bisericii Adventiste din România pentru următorul interval de 4 ani.

Componența Comitetul Executiv:

a) **Membrii Comitetului local:**

- Teodor Huțanu – președinte
- Emilian Niculescu – secretar
- Ioan T. Câmpian – trezorer
- Lucian Cristescu – secretarul Asociației Pastorale
- Viorel Dima – director Departament Libertate Religioasă
- Magyarosi Barna – director Departament Spiritul Profetic
- Cristian Modan – director Departament Tineret
- Marius Munteanu – director Departament Educație/Departament Comunicații
- George Uba – director Departament Școala de Sabat/Lucrarea Personală

b) **Președinții celor 6 Conferințe**

c) **Directorii de instituții** (Editura „Viață și Sănătate”,

Institutul Teologic Adventist, Centrul Media Adventist, ADRA)

d) **Pastori de district:** Ionel Mardare, Aurel Neașu, Cristian Voicu

e) **Membri laici:** Gheorghe Buburuzan, Vasile Cotaru,

Cristian Duică, Soos Karoly, Marius Sturz,

Mihaela Ținteșan

Comitetul local al Uniunii

De la stânga la dreapta:

rândul de sus: Magyarosi Barna,
Ioan T. Câmpian, Teodor Huțanu,
Emilian Niculescu, George Uba

rândul de jos: Cristian Modan, Viorel Dima,
Lucian Cristescu, Marius Muntean

Proces-verbal al Comitetului de planuri și hotărâri al Adunării Generale a Uniunii Române

Comitetul de planuri și hotărâri al Adunării Generale, în urma implorării prezenței Duhului Sfânt, conștient de responsabilitatea ce-i revine Comitetului Uniunii pentru promovarea misiunii Bisericii Adventiste, de starea prezentă a bisericii, precum și de rolul ei în societate, propune Adunării Generale următoarele direcții de acțiune:

1. Creșterea calitativă și numerică a bisericii

- a. Conceperea unor programe evanghelice care au ca țintă individul – formarea, creșterea și integrarea lui în biserică.
- b. Asumarea de către fiecare membru a principiilor de viață, bazate pe Biblie și Spiritul Profetic.

2. Consolidarea fiecărei biserici locale

- a. Conceperea de programe pentru biserica locală, adaptate realităților și care să conducă la maturizarea ei.
- b. Stoparea declinului bisericilor mici, prin implicarea propriilor membri și prin ajutor spiritual, uman și material din partea districtului și a Conferinței.
- c. Numirea unui responsabil al Uniunii pentru crearea de programe de consiliere pentru potențialii emigranți, stabilirea de relații de colaborare cu bisericile adventiste românești din țările limitrofe României și sprijinirea comunităților românești din Diaspora.
- d. Crearea de programe specifice pentru minorități.

3. Dezvoltarea unui sistem de educație adventist

- a. Adoptarea principiilor educaționale adventiste în formarea de cadre, în înființarea și conducerea instituțiilor.
- b. Adoptarea principiilor adventiste de sănătate în formarea de cadre, în înființarea și conducerea instituțiilor sanitare și de asistență socială.

4. Promovarea spiritului uceniciei în viața fiecărui credincios

- a. Elaborarea unei strategii pe „principiul uceniciei” în recrutarea, instruirea, specializarea, angajarea și desfășurarea activității pastorilor și a întregului personal al bisericii.
- b. Motivarea și implicarea tuturor membrilor în slujirea semenilor după modelul Domnului Hristos.
- c. Promovarea unității în slujire între membri, pastori, organizații și instituțiile bisericii.
- d. Adoptarea și comunicarea promptă a poziției bisericii către biserica locală cu privire la ereziile interne și provocările din societate.

5. Promovarea valorilor, a activităților și instituțiilor bisericii în societate

- a. Utilizarea eficientă a mijloacelor media, proprii și externe, pentru promovarea bisericii.
- b. Utilizarea tuturor resurselor umane, a activităților și instituțiilor bisericii, a evenimentelor și conjuncturilor pentru promovarea bisericii.

Biserica își alege conducătorii

Interviu cu fratele Ulrich Frikart,
președintele Diviziunii Euro-Africa

Adunarea Generală Electivă din anul 2005 a Uniunii Române s-a încheiat. V-a împlinit așteptările?

Cu siguranță. În discuțiile preliminare, anticipasem că va fi mult mai dificil. Dar a fost o atmosferă spirituală foarte responsabilă. Pot doar să-I mulțumesc lui Dumnezeu pentru atmosfera pe care am experimentat-o în timpul acestei adunări. De asemenea, Comitetul de propuneri a fost foarte responsabil, chiar excelent.

Cum apreciați lucrările Adunării Generale Elective?

Cred că delegații se așteptau la schimbări. În consecință, se așteptau și la o dinamică nouă – o dinamică a schimbării.

De ce trebuie să ținem cont în alegerea unei echipe? Cum ați alege componenții unei echipe de lucru?

Primul lucru pe care vreau să îl afirm este importanța lucrului în echipă. Nu este posibil să fii lider în biserică, fără o echipă și fără a lucra în echipă. Cred că timpul când conta să avem personalități puternice și fiecare să decidă pentru el a trecut. De aceea comitetul de propuneri și delegații au avut în vedere alegerea unor oameni care să lucreze bine în echipă.

Credem că, în primul rând, este importantă loialitatea, că fiecare îl respectă pe celălalt și că există încredere și siguranță. De asemenea, este important ca fiecare să aibă o responsabilitate definită clar și să poată acționa în contextul responsabilității sale. Apoi trebuie să fie și libertate, pentru ca fiecare să se poată dezvolta, dar în contextul echipei, al loialității față de biserică și față de mesaj.

Care este viziunea dumneavoastră cu privire la delegați? Poate fi pentru delegați ceva mai important decât votul?

Este o întrebare foarte bună. Nu se poate spune că delegatul doar votează. Cred că dincolo de aspectul tehnic al delegatului – de a alege liderii, de a discuta statutul, de a determina strategia bisericii – rămâne mandatul spiritual al delegatului, în special atunci când se discută aspecte de practică bisericească sau de doctrină. Să luăm, de exemplu, decizia unui punct fundamental de credință, cum ar fi

acum cel de-al 28-lea – la Conferința Generală – sau decizia strategiei bisericii pentru viitor – la Adunarea Generală Electivă din România. Întrebarea de la început era cu privire la dinamica acestei Adunări Generale. Cred că s-ar putea numi reorientare – concentrarea pe anumite aspecte ale misiunii Bisericii Adventiste.

Acestea sunt aspectele pe care le decid delegații. Toate aceste chestiuni tehnice au un singur scop, și anume acela de a ajuta biserica să-și îndeplinească misiunea.

Atunci când își se exercită dreptul de a vota, delegatul ar trebui să și-l folosească conform propriei judecăți sau să țină cont de interesele grupului pe care îl reprezintă sau care l-a delegat?

Aceasta este o problemă reală. Ellen White a fost foarte clară atunci când i-a sfătuit pe delegați în această privință. Ea insistă asupra faptului că delegatul nu este reprezentantul unei biserici sau al unui grup, ci acesta ar trebui mai degrabă să aibă în vedere interesul global al bisericii și misiunea ei.

Este clar că suntem influențați de sistemul politic în care trăim, și presiunea de grup este o realitate. Dar cred că putem depăși acest lucru la o adunare generală, fiind conștienți atât de faptul că suntem reprezentanți ai bisericilor și ai conferințelor, dar totodată, păstrându-ne atenția asupra chestiunilor de interes general, într-un spirit al rugăciunii și al meditației. De asemenea, este o realitate că anumite minorități sau grupuri trebuie avute în atenție. Ca biserică, trebuie să fim sensibili din punct de vedere cultural. Din acest punct de vedere, un delegat poate reprezenta un grup sau un segment din biserică, dar trebuie să păstreze tot timpul în mintea sa interesul ei global.

Pentru a defini oarecum interesul global, prezențați-ne care au fost provocările anilor precedenți, care au fost depășite, și care sunt acelea care ne stau în față și au nevoie de rugăciune?

O sarcină majoră, împlinită prin excelență, a fostului președinte, fratele Adrian Bocăneanu, a fost aceea de a conduce Biserica Adventistă din România din contextul politic dictatorial al izolării către părtășia cu frățietatea bisericii

mondiale. El a făcut aceasta foarte bine. Astăzi Biserica Adventistă din România este bine cunoscută și joacă un rol major în contextul bisericii mondiale, nu doar în Diaspora, prin pastorii români, ci peste tot în lume, prin vigoarea liderilor și a membrilor, atât în diviziunea noastră cât și în alte diviziuni. Aceasta este provocarea care a trecut – de a scoate biserica din izolare și de a o face să joace un rol important în biserica mondială.

Provocarea din viitor este secularismul. Biserica trebuie să observe foarte atent evoluția societății față de acest curent și influența lui în biserică. În special, generația tânără se va confrunta cu tensiuni și expuneri din această direcție. În consecință, pregătirea pastorilor pentru a face față acestei situații face parte din aceeași provocare.

Ce rol va avea Biserica Adventistă din România în cadrul bisericilor adventiste est-europene.

Putem spune că la Cernica studiază și studenți din Bulgaria. Tot acolo se realizează și întâlnirile pastorale pentru pastorii acestei zone. Apoi este vorba de Centrul Media care se construiește acum în București, iar acesta va juca un rol major. Scopul Diviziunii nu este ca acest centru să slujească doar României, ci și țărilor din jur. Poate ar mai trebui să amintesc un aspect foarte important, și anume libertatea religioasă. Fratele Dima, directorul Departamentului de Libertate Religioasă are o influență foarte mare în țară și ne-ar plăcea ca și celelalte țări să beneficieze de experiența și ajutorul său.

Cum apreciați dumeavoastră lucrarea misionară din România?

În România, lucrarea Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea s-a dezvoltat pe multiple planuri. Din rapoartele prezentate la Adunarea Generală Electivă reiese faptul că, în România, lucrarea bisericii atinge întregul spectru al vieții umane și răspunde nevoilor prezente. Aș putea spune că ceea ce se întâmplă în România este un bun exemplu misionar și pentru alte țări din sud-estul Europei.

Interviu realizat de Laurențiu Nistor, capelan la Liceul Adventist București

Gânduri despre trecut și viitor

După închiderea lucrărilor celei de a XV-a sesiune a Adunării Generale a Uniunii, am invitat să ne răspundă la câteva întrebări pe câțiva dintre cei care au fost până la această dată membri în Comitetul local al Uniunii, cât și dintre delegați și noii aleși.

Adrian Bocăneanu – președintele Uniunii în perioada 1995 – 2005

Ne puteți caracteriza în câteva cuvinte perioada în care v-ați aflat la conducerea bisericii?

Cei zece ani, cât am fost președinte, și douăzeci de ani, de când lucrez la Uniune, au fost ani deosebit de binecuvântați. În ultimii ani, am fost privilegiat să parcurg vremuri excepționale, foarte multe noutăți venite din partea departamentelor, în domeniul tineretului, al sănătății, al misiunii femeii în biserică și mai ales în domeniul relațiilor publice și al libertății religioase. A fost o perioadă plină de entuziasm și palpitantă și, în adâncul sufletului meu, îi sunt recunoscător lui Dumnezeu pentru acest har cu totul neașteptat și nemeritat pe care l-am avut.

Care credeți că vor fi liniile generale în perioada următoare?

Perioada care ne stă în față este o perioadă deosebit de importantă, având în vedere că, în perspectiva deplinei integrări în U.E., se va dezvolta o activitate legislativă foarte intensă, iar domenii ca: drepturile omului și în special libertatea religioasă vor fi discutate în mod serios. Este foarte important ca biserica noastră să își prezinte poziția și să influențeze aceste procese decizionale. Am încredere că noua echipă se va bucura de călăuzirea lui Dumnezeu și de sprijinul întregii biserici. Dumnezeu este întotdeauna așa cum a făgăduit bisericii Sale – El călăuzește, a Lui este domnia și a Lui va fi și biruința.

Ion Dărvășan – delegat

Cu ce gânduri plecați de la această adunare electivă?

Plec cu gânduri bune și mulțumit în suflet că Dumnezeu Și-a făcut lucrarea aici. Ne-am rugat, am cântat și L-am implorat pe Dumnezeu să lucreze la această adunare electivă. Sunt convins că, fără Dumnezeu, această lucrare nu putea fi făcută. M-a impresionat în mod special modul de lucru, răbdarea oamenilor și felul în care fiecare delegat a făcut voia lui Dumnezeu.

Ioan Câmpian – trezorerul Uniunii, reales

Pentru că ați avut aceeași slujbă în ultimul mandat, ce planuri de investiții credeți că sunt prioritare?

În primul rând, este vorba de un nou sediu pentru activitatea media a Bisericii Adventiste – Departamentul video și radio. O altă investiție importantă este construirea unui sediu pentru editură și tipografie.

Cum priviți integrarea direcțiilor adoptate în această adunare electivă în viața și activitatea bisericii?

Au fost adoptate direcții pe plan spiritual și pe plan evanghelic și este normal ca aceste direcții, care au fost prezente în viața bisericii și până acum, să capete o nouă dimensiune și să-și desfășoare activitatea în continuare, în conformitate cu dorințele și opțiunile exprimate de către Adunarea Generală Electivă.

Lazăr Forrai – director Publicații 1990 – 2005

Cum a fost începutul mandatului dumneavoastră?

A fost ca orice început, cu greutățile specifice – lipsa mea de experiență în materie de conducere și lipsa mijloacelor necesare pentru crearea unei structuri. Am trăit marile momente de după revoluție, când toți am fost mobilizați și dornici de a face cât mai mult.

Ce sentimente încercați acum, când se încheie o nouă etapă din viața dumneavoastră? Vă simțiți pregătit?

Am un sentiment de adâncă recunoștință față de Dumnezeu. Faptul că atâția ani mi-a oferit privilegiul de a putea fi util în lucrarea Sa, după modestele mele resurse și capacități, și că m-a ales să port răspunderea în ramuri foarte importante mă îndeamnă la o recunoștință vie, care nu poate fi stinsă. Am avut o viață tumultuoasă, plină de tensiuni fericite și nefericite, dar, cu toate acestea, am trăit o viață plină, în clocot. Cred că bunul Dumnezeu S-a folosit de mine ca de o unealtă modestă în mâna Lui. Dacă omenescul din mine a redus succesul inspirației divine, pentru aceasta am cerut întotdeauna iertare.

În urmă cu doi ani, am fost „vizitat” de o boală care, de obicei, este necruțătoare: cancer. Însă bunul Dumnezeu mi-a dăruit prin harul Sau viață. Atunci când simțeam că începe numărătoarea inversă, am constatat, spre surprinderea mea, că mă simt bine. Perioada întregii mele cariere rămâne de domeniul trecutului, ca fiind cea mai frumoasă amintire din viața mea. Am acel simțământ extraordinar că sunt în palmele lui Isus și doar prin harul Lui respir, gândesc și mai ales aștept marea întâlnire cu El.

Eleonora Boros – delegat

Cu ce impresii plecați de la această adunare electivă?

A fost o bucurie pentru mine să pot participa. Sunt foarte încântată de ceea ce am văzut și am încredere că Dumnezeu a condus lucrarea aceasta. Sper ca biserica să progreseze prin oamenii pe care i-a ales Dumnezeu.

Teodor Huțanu – noul președinte al Uniunii

Care este profilul de președinte pe care doriți să îl adoptați?

Acela de președinte-slujitor, sau de președinte-diacon, pentru că așa spune Evanghelia: Cu cât cineva este mai sus, cu atât trebuie să coboare mai jos! Este un ideal, bineînțeles, dar cred că, din moment ce el există în Evanghelia, se și poate realiza. A fi președintele Uniunii nu este un alt drum care trebuie parcurs, ci momentul celei mai mari dependențe de Dumnezeu sau al resimțirii neputinței la cotele cele mai profunde. Însă acest lucru nu mă descurajează, ci, dimpotrivă, mă ajută să mă prind cât mai mult de Dumnezeu și să am mai multă încredere în colaboratorii mei, în oamenii pe care Dumnezeu îi așază lângă mine.

Care este nevoia stringentă a membrilor bisericilor din ziua de astăzi și cum credeți că Biserica Adventistă poate veni în întâmpinarea nevoilor lor?

Cea mai mare nevoie a lumii de astăzi nu este nevoia de mai mulți bani sau de mai multă distracție, ci aceea de părtășie, de încredere, de a aparține unei familii. Acesta este lucrul de care oamenii au atâta nevoie și pe care Evanghelia îl poate oferi unei lumi însingurate – simțământul că oamenii aceștia au o familie, au frați, au surori, au un Părinte ceresc și, mai mult decât atât, că există o viață care trece dincolo de hotarele existenței.

Livia Furtună – delegat

Ce așteptări aveți de la noii conducători?

Ei sunt niște oameni, dar, dacă vor conștientiza că trebuie să se încreadă în Dumnezeu, Acela care i-a ales, atunci sunt sigură că totul va fi bine. Ei sunt oamenii potriviți pentru acest timp.

Gabriel Maurer – secretarul Diviziunii Euro-Africa

Cum apreciați atmosfera existentă în cadrul acestei adunări electiv?

Am fost foarte impresionat de spiritul pozitiv, plin de rugăciune, care s-a manifestat aici, la Cernica. De asemenea, m-am bucurat de entuziasmul și angajamentul participanților și al delegaților. Pentru următorii patru ani, văd mari provocări pentru Biserica Adventistă.

Una dintre marile provocări este aceea de a înțelege nevoile și întrebările societății postmoderne și de a reuși să dăm răspunsul biblic, răspunsul mântuirii, pentru ca oamenii să înțeleagă și să-L accepte pe Isus Hristos ca Mântuitor personal. A doua provocare este să-i ajutăm pe membrii bisericii noastre să crească în credință, să se dezvolte în viața lor spirituală și să își îmbunătățească progresiv calitatea vieții lor de fiecare zi. O altă provocare majoră o văd în promovarea familiei, atât în biserică, cât și în societate. Desigur, sunt mai multe elemente importante, dar, dacă vom reuși să ne concentrăm asupra omului, care are nevoie de mântuire, vom fi mulțumiți, iar oamenii îl vor găsi pe Isus.

Fr. Bocăneanu îi adresează cuvinte de apreciere fratelui Forrai

Ion Buciuman – secretarul Asociației Pastorale în perioada 2000 – 2005

Ce reprezintă pentru dumneavoastră viața de pastor?

Pentru mine, viața de pastor înseamnă iubire de oameni, o viziune dincolo de cele care se cad și sunt imediate, viziunea unui cererș final, care este gata să se încheie, dar pentru care trebuie încă foarte multe lucruri de făcut, iar pastorul este unul dintre cele mai active și mai importante chei pentru rezolvarea acestei mari necunoscute, care este încheierea lucrării.

Considerați că încheierea unui mandat este un sfârșit, o decepție sau este doar o punte spre altceva?

Experiența aceasta nu mă surprinde și nu o resimt în mod dureros, pentru că părerea mea despre un asemenea eveniment cum sunt alegerile de la Uniune, este că alegerile nu se pierd, nu se câștigă, ci doar o misiune se încheie, iar o alta stă să înceapă. Din această perspectivă, ziua de astăzi încheie cincisprezece ani de activitate în domeniul Uniunii, timp în care, pentru un mandat, am ocupat și funcția de președinte al Conferinței Banat. Poate unii râvnesc la acest post, fără să știe că munca la Uniune se combină cu sentimentul amar al nerealizării a ceea ce știți că trebuie să faci.

Această zi, în care cel de al treilea mandat se încheie, nu este o pierdere, nu este o decepție, este doar un moment de trecere, un moment de schimbare. Rămâne de văzut, în zilele următoare, încotro va vrea Domnul să fie această mișcare, iar misiunea pe care mi-o va încredința se va desfășura spre slava Lui.

Este confortabil să te lași în mâna lui Dumnezeu?

Cred că este un mod de autoprotecție din orice punct de vedere. Înseamnă a renunța să te zbați, a renunța să-ți realizezi niște obiective personale, oricât de bine ar fi ele justificate, și a lăsa ca Dumnezeu să dirijeze lucrurile cum știe El mai bine. Recunosc că nu este confortabil dintr-un anumit punct de vedere, dar din alt punct de vedere este încântător să depinzi de Cineva care este mult mai înțelept, mai competent, mai clarvăzător decât ești tu, care ești în cauză, respectiv eu de data aceasta.

Fr. Frikart încurajează pe fr. Niculescu, noul secretar al Uniunii

Emilian Niculescu – noul secretar al Uniunii

Cum ați perceput această ocazie?

A fost cu adevărat o ocazie deosebită. Totul a început de vineri seara. Era îmbucurător să vezi cum se adună toți din toate părțile. Pe unii îi cunoști, pe alții nu, dar simți că sunt frații tăi.

Atmosfera în sală a fost deosebită. Ne-am închinat lui Dumnezeu și am cântat împreună. Programul a fost cu totul deosebit, prin faptul că a fost o succesiune de rapoarte ale Conferințelor, care nu încercau să evidențieze ce a făcut omul, ci ceea ce a făcut Dumnezeu. Constatăm cu bucurie că Evanghelia are și astăzi aceeași valoare și cei care iubesc adevărul găsesc în Biblie confortul sufletesc.

Cât de confortabilă este viața de pastor, când Dumnezeu îți cere să te muți dintr-un loc în altul?

M-am născut într-o familie de pastori, la Piatra Neamț, mutându-mă până acum de paisprezece ori. Consider că tocmai aceasta este dinamica vieții de credință. Întotdeauna, această dinamică trebuie să țină cont de două aspecte: chemarea și trimiterea de către Dumnezeu, iar răspunsul nostru nu poate să fie decât „Iată-mă, trimite-mă!”.

Lucian Cristescu – noul secretar al Asociației Pastorale

Care considerați că sunt nevoile pastorilor din România?

Departamentul acesta îmi este foarte familiar. Am avut privilegiul să fiu un pastor fericit într-o comunitate, ulterior fiind în legătură cu cei din Conferința Muntenia, și îi mulțumesc lui Dumnezeu că multe dintre reperele mele profesionale și spirituale m-au schimbat în bine.

Cunoștința noastră a rămas pe loc, în timp ce lumea s-a schimbat, și cred că prima nevoie este ca relația dintre conducerea centrală și corpul pastoral să devină una de transparență și de comunicare, pentru ca în felul acesta, „cu tentaculele extinse până în tranșee”, să putem ști cum merge „frontul”.

În primul rând, eu cred că pastorii au nevoie de o relație, și ei nu au această relație, pentru că sunt mulți, iar personalul central este foarte aglomerat.

În al doilea rând, este nevoie ca, pe temeiul relațiilor, să se ridice nivelul exigențelor personale; este o deosebire între exigențele cerute de sus și exigențele pe care omul și le impune.

În al treilea rând, este nevoie ca modelul proiecției de sus în jos al unor programe să fie modificat printr-o plasmuire individualizată a celor mai bune proiecte.

Care credeți că ar fi cel mai bun profil al conducătorului acestui departament?

Este ceea ce îmi doresc: să fie un om zdrobit, smerit, slujitor al fraților lui și să aibă capacitatea liderului pregătit să ofere soluții autentice celor care le caută.

Fr. Cristescu prezintă experiența familiei Eftimie

Viorel Dima – reales ca director al Departamentului Relații Publice și Libertate Religioasă

Ce sentimente încercați acum, la începutul unui nou mandat?

Am fost pregătit pentru schimbare și am cerut-o. Pe de o parte, schimbarea era necesară pentru întinerirea echipei, dar, pentru că toți erau buni pentru aceasta, criteriul competenței nu a fost suficient. Din acest punct de vedere, schimbarea era posibilă, deoarece existau oameni pregătiți, capabili să mă înlocuiască.

Îi sunt recunoscător lui Dumnezeu că mi-a acordat un har special, oferindu-mi, în vederea slujirii, diferite responsabilități, fapt care mi-a dat posibilitatea dezvoltării anumitor competențe, precum și a diferitelor trăsături de caracter. Sunt de părere că, atunci când cineva intră în biserică și mai ales când este chemat să lucreze în câmpul Evangheliei, intră, prin harul lui Dumnezeu, într-un program de dezvoltare personală, prin care, de la o zi la alta și de la un mandat la altul, trebuie să fie tot mai capabil să trăiască în pace cu el însuși și cu Dumnezeu, dar și să producă armonie în biserică și în societate, devenind astfel capabil să se integreze în armonia universală veșnică.

Ce veți face în viitor?

Deși se pare că s-a realizat foarte mult prin Departamentul de Relații Publice și Libertate Religioasă, în realitate, contribuția la dezvoltarea bisericii a fost foarte redusă, deoarece s-a considerat că este un departament pentru exterior și i s-a găsit numai sporadic loc în programele bisericii. Însă acest departament nu este important doar pentru apărarea membrilor și a instituțiilor bisericii, ci și pentru dezvoltarea capacității acestora de relaționare cu exteriorul. Numai prin relaționare cu exteriorul ne putem cunoaște și dezvolta. Având în vedere această nevoie, la întrebarea „Ce voi face în viitor?”, răspunsul nu-l pot da eu, ci administrația bisericii. Oricum, eu voi activa în domeniul drepturilor religioase, al funcționării bisericii și al dezvoltării creștine, ceea ce s-ar fi întâmplat și dacă aș fi fost transferat într-un district pastoral.

Interviu realizat de Nelu Burcea, director Radio Vocea Speranței, București

Experiența ta, experiența bisericii tale

Care sunt
experiențele
pe care le-ați avut
în ultimul timp
cu Dumnezeu?

Cum a lucrat Domnul în viața dumneavoastră
și a bisericii dumneavoastră? Ne puteți spune una dintre ele?
Dacă aveți astfel de experiențe, vă invităm să le scrieți și
să le trimiteți pe adresa:

Curierul
ADVENTIST

Curierul Adventist,
str. Labirint nr. 116;
București
e-mail: curierul@adventist.ro